

Jilid I
Bil. 69

Hari Isnin
17hb Oktober, 1983

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 9941]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 9976]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan) [Ruangan 9977]

Rang Undang-undang Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang (Pindaan)
[Ruangan 10040]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J.,
D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M.
(Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO
MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M., S.P.N.S.
(Panti).

Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO
YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S.,
P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN
SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Masyarakat, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH
BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO'
AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P.,
S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH
HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Pengangkutan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M.,
J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T.,
P.P.T. (Kuala Terengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK
IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ,
D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pelajaran, DATUL DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD,
P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

- Yang Berhormat Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).
- „ Menteri Buruh, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Menteri Penerangan, DATUK SERI MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, D.G.S.M. (Alor Gajah).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ Menteri merangkap Duta Besar Malaysia ke Indonesia, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).
- „ Menteri Kesihatan, DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Rengam).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Menteri di Jabatan Pedana Menteri, DATUK DR JAMES P. ONGKILI, S.P.D.K., D.I.M.P. (Tuaran).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya, DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K., A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, J.M.N. (Paloh).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORA BINTI SYED MOHAMED, A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S. (Pagoh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Segamat).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DR TAN TIONG HONG (Raub).
- „ Timbalan Menteri Penerangan PUAN RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHAMED KHALIL YAAKOB, D.S.A.P., J.S.M. (Maran).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN SABBARUDDIN CHIK (Temerloh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Baru).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN RADZI BIN SHEIKH AHMAD (Kangar).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO LEE KIM SAI, D.P.M.S., P.P.N. (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN OO GIN SUN, S.D.K., A.M.K., J.P. (Alor Star).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN AHMAD SHAH BIN DATUK HUSSEIN TAMBAKAU (Keningau).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikie).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, A.M.P. (Telok Anson).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN ZAINAL ABIDIN BIN ZIN (Bagan Serai).
- .. Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- .. Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- .. Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- .. Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUAN YEOH POH SAN (Petaling).
- .. TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- .. TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- .. TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K., A.S.D.K. (Kinabatangan).
- .. DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).
- .. TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, A.M.N., S.M.P. (Kuantan).
- .. TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).
- .. DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- .. DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- .. TUAN HAJI AFFANDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).
- .. TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MJLIS, P.P.T. (Parit).
- .. DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG, P.N.B.S., K.M.N. (Betong).
- .. TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- .. TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- .. TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- .. TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- .. TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).
- .. DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).
- .. TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).
- .. DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beras).
- .. TUAN PETER CHIN GAN OON, P.M.P. (Ipoh).
- .. DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).

- Yang Berhormat TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ TUAN DAUD BIN DATO HAJI TAHA (Batu Pahat).
- „ TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupa).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED, K.M.N., A.M.N. (Rantau Panjang).
- „ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- „ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN JUSTINE ANAK JINGGUT (Ulu Rajang).
- „ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ TUAN KAN YAU FA, A.S.D.K. (Tawau).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ Dr Koh Tsu Koon (Tanjong).
- „ DATO LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ DR LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., P.B.S. (Kapit).
- „ DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).

- Yang Berhormat TUAN LIM LIANG SENG, P.P.T. (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN, S.M.T., P.J.K. (Ulu Nerus).
- „ TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB (Hilir Perak).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, D.J.M.K., K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD, A.M.N. (Pekan).
- „ TUAN MOHAMED RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID, P.P.N., P.P.T. (Matang).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASRI (Setapak).
- „ TUAN MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG, A.S.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN, A.M.N., P.P.N., P.I.S. (Pontian).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ DATO' HAJI NGAH BIN HAJI ABDUL RAHMAN, S.P.M.J., S.S.I.J., P.I.S., B.S.I., A.M.N., J.P. (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ TUAN OMAR BIN ABDULLAH (Tampin).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN QUAH WEE LIAM, P.I.S., B.S.I. (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ DATO' HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON, A.M.N., P.P.N., B.K.M. (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).

Yang Berhormat TAN SRI DATO' SYED AHMAD SHAHABUDIN AL-HAJ, P.S.M.,
S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).

„ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Damansara).

„ TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).

„ DR TAN SENG GIAW (Kepong).

„ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).

„ Tuan Ting Ling Kiew (Bintulu).

„ WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD (Jerantut).

„ WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).

„ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).

„ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).

„ TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA, P.P.T. (Bagan Datok).

„ TUAN YEW FOO WENG (Mengelembu).

„ DATIN PADUKA ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N.
(Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT

Isnin, 17hb Oktober, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang Dipertua
mempengerusikan Mesyuarat)

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

KERETAPI TANAH MELAYU—
RANCANGAN PEMODENAN

1. Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Pengangkutan menyatakan apakah rancangan Keretapi Tanah Melayu untuk mempermodenkan perkhidmatan keretapi supaya dapat memberikan perkhidmatan yang cepat dan baik untuk mengatasi kelewatan yang selalu berlaku. Bilakah koc-koc baru akan dibeli untuk menukar koc-koc yang ada sekarang yang telah usang.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah pun mengatitkan beberapa rancangan untuk memodenkan perkhidmatan keretapi supaya dapat memberikan perkhidmatan yang lebih baik dan selesa. Pada masa ini rancangan-rancangan Keretapi Tanah Melayu untuk mempermodenkan perkhidmatan keretapi sedang dilaksanakan secara berperingkat-peringkat. Di antara rancangan-rancangan itu termasuklah:

1. Membeli lokomotif-lokomotif baharu;

2. Membeli gerabak-gerabak dan koc-koc baharu;
3. Membeli jentera-jentera bagi menggantikan jentera-jentera yang telah lama untuk penyelenggaraan mekanikal;
4. Memodenkan sistem persembayanan dan perhubungan;
5. Memperbaharui dan memperbaiki landasan-landasan serta jambatan-jambatan;
6. Menyelenggara landasan dengan menggunakan jentera;
7. Mengadakan latihan-latihan untuk pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan; dan
8. Memperbesarkan sistem komputer dengan mengganti alat komputer lamanya dengan komputer berjenis baharu.

Sebagai langkah jangka panjang, satu Pelan Induk untuk rancangan memodenkan keseluruhan rangkaian Keretapi Tanah Melayu sedang disediakan oleh pakar-pakar dari Agensi Kerjasama Antarabangsa Jepun, iaitu JICA. Di antara rancangan-rancangan yang sedang dikaji ialah pembinaan landasan berkembar tolak piawaiian berelektrik, dengan izin, "electricified double standard gauge tracks" di antara Butterworth dan Johor Bahru dan landasan baharu dari Kuala Lumpur ke kota Bharu melalui Kuantan dan Kuala Terengganu. Deraf laporan akhir mengenai kajian rancangan pembangunan keretapi telah disiapkan

oleh JICA pada akhir bulan Julai, 1983 dan telah pun dibincangkan oleh satu Jawatankuasa Pemandu di Unit Perancang Ekonomi, Jabatan Perdana Menteri dengan tujuan untuk mengemukakan laporan terakhir bagi keputusan Kerajaan mengenai pelaksanaan rancangan-rancangan tersebut.

Mengenai pembelian koc-koc yang baharu untuk menggantikan koc-koc sekarang yang telah usang, pentadbiran keretapi telah pun membuat pesanan untuk membeli 50 buah koc baharu dan adalah dijangka bahawa sebahagian daripada koc-koc baharu yang dipesan itu akan diterima pada penghujung tahun ini. Koc-koc baharu ini adalah terdiri daripada jenis berhawa dingin dan dilengkapi dengan kemudahan-kemudahan televisyen dan rakaman pita video serta alat-alat hebahan awam.

Tuan Khadri bin Sabran: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Di dalam usaha Keretapi Tanah Melayu memberikan perkhidmatan yang baik, cepat dan moden seperti yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa buat masa ini terdapat koc-koc yang kotor keadaannya terutama koc-koc bagi Kelas 3, dan jika sedar, apakah langkah-langkah untuk memperbaiki keadaan kekotoran tersebut?

Dato Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya sedar dan menghargai teguran Ahli Yang Berhormat itu dan saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain juga akan berbuat demikian supaya dapat kita memberikan arahan kepada Keretapi Tanah Melayu untuk sentiasa menjaga kebersihan bukan sahaja setakat koc-koc di Kelas 3 tetapi semua jenis koc keretapi dan juga semua stesyen-stesyen keretapi yang

ada dalam negara ini. Arahan telah pun diberi dari satu masa ke satu masa dan kita berharap bahawa dengan arahan sedemikian stesyen-stesyen keretapi dan keretapi pada keseluruhannya akan bertambah bersih.

Wan Ibrahim bin Wan Abdullah: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri bilakah agaknya masa Keretapi Tanah Melayu dapat memenuhi kehendak jadual perjalanannya sehingga ke tahap sekurang-kurangnya 50% kerana setakat ini apa yang saya tahu mengikut kenyataan Keretapi Tanah Melayu sendiri hanya baharu 20% sahaja jadual perjalanan dapat dipenuhi dengan sebenarnya?

Dato Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya kurang pasti maklumat yang disampaikan oleh Ahli Yang Berhormat itu yang mengatakan bahawa pihak Keretapi Tanah Melayu hanya memberi perkhidmatan setakat 20% dan saya berharap bahawa saya dapat maklumat sebenar terlebih dahulu.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang Dipertua, suka saya bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan, apakah rancangan yang telah dibuat setakat ini untuk menyerahkan Keretapi Tanah Melayu kepada pihak swasta selaras dengan konsep penswastan sepertimana yang disarankan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri baru-baru ini.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, perkara ini sedang dalam kajian aktif Kementerian dan Keretapi Tanah Melayu dan apabila Kementerian dan KTM mencapai sesuatu keputusan maka ianya akan disampaikan untuk keputusan Kabinet dan Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua: Penghabisan.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Sebagaimana jawapan Timbalan Menteri Pengangkutan tadi bagi mengadakan perkhidmatan keretapi yang lebih baik dengan mengadakan kursus. Apakah jenis kursus sama ada teknikal atau pentadbiran yang dianjurkan oleh KTM untuk pegawai-pegawai dan kakitangannya, di manakah kursus ini diadakan iaitu sama ada di dalam atau di luar negeri seperti Jepun dan Korea, memandangkan kebanyakan peralatan Keretapi Tanah Melayu ini diimport dari sana.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, kursus-kursus untuk meningkatkan prestasi pegawai-pegawai dan kakitangan KTM diadakan dari masa ke semasa dan di antaranya diadakan di luar negeri, termasuklah Negara Jepun seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Bagi kursus-kursus dalam negeri, KTM mengadakan 4 jenis latihan, iaitu pertama berkenaan dengan latihan pengurusan dan kemajuan yang dijalankan dengan kerjasama INTAN dan juga badan-badan profesional yang lain seperti Malaysian Institute of Management dan juga Pusat Daya Pengeluaran Negara. Juga kita mengadakan Job Instruction Training, iaitu latihan secara langsung kepada kakitangan-kakitangan operasi dan penyelenggaraan tren; dan seterusnya suatu latihan industri (industrial training) dengan tujuan melengkapkan kemahiran kepada kakitangan dalam beberapa jurusan kejuruteraan yang berkaitan dengan kerja seorang kakitangan yang berkenaan. Di samping itu juga, KTM mengadakan "Induction and on-the Job Training", iaitu bagi kakitangan

yang baru yang diberi latihan tunjuk ajar di tempat di mana mereka bekerja.

TAMBANG PERKAPALAN UMUM—KENAIKAN

2. Tuan Yew Foo Weng minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah langkah yang diambil di negara ASEAN untuk menentang kenaikan kadar-kadar perkapalan umum yang dicadangkan oleh Far East Freight Conference. Apakah tindakan yang akan diambil oleh Kerajaan untuk melarang kenaikan harga yang tidak adil yang boleh menghalangkan pemulihan ekonomi dalam negara kita dan negara-negara ASEAN.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Oo Gin Sun): Tuan Yang Dipertua, Perkumpulan Perkapalan Timur Jauh (Far Eastern Freight Conference—FEFC) telah mencadangkan satu kenaikan kadar Tambang Umum (General Rate Increase—GRI) sebanyak 14.62% berkuatkuasa mulai 1-11-83. ASEAN di bawah Persekutuan Majlis Pengguna-pengguna Kapal ASEAN (Federation of ASEAN Shippers Councils—FASC) telah membuat bantahan keras di atas cadangan kenaikan tersebut berdasarkan beberapa fakta penting seperti keadaan ekonomi yang belum pulih dan pasaran perkhidmatan perkapalan yang berlebihan tanej (overtonnage) pada masa ini. FASC telah mengambil pendirian bahawa tahun 1983 atau tahun 1984 bukanlah masanya bagi perkumpulan perkapalan berkenaan menaikkan kadar tambangnya. Pendirian ini telah dinyatakan di dalam dua siri perundingan yang telah diadakan di antara FASC dengan FEFC. Selain daripada FASC, Majlis Pengguna-Pengguna Kapal Jepun, Korea, Hong Kong dan Eropah juga telah mengambil pendirian yang serupa.

Tuan Yang Dipertua, dengan tidak menghiraukan bantahan keras daripada pengguna-pengguna kapal FEFC, telah mengambil keputusan untuk menaikkan kadar tambang umum sebanyak 12% berkuatkuasa mulai 1-1-84 iaitu satu kenaikan yang dikurangkan sebanyak 2.62% dan ditunda selama dua bulan dari cadangan asal.

Kerajaan memang menyedari bahawa kesan daripada kenaikan kadar tambang umum oleh FEFC bukan sahaja akan menghalang pemulihan ekonomi negara tetapi juga akan menjelaskan persaingan barang-barang keluaran negara ini di pasaran luar negeri terutama Eropah. Akan tetapi soal kenaikan kadar tambang ialah soal penentuan harga perkhidmatan yang biasanya ditentukan oleh kuasa penawaran dan permintaan ke atas perkhidmatan tersebut. Namun begitu Kerajaan adalah bersedia dan menyokong penuh sebarang tindakan yang akan diambil oleh Majlis Pengguna-pengguna Kapal Kebangsaan Malaysia (MNSC) dalam usaha menentang kenaikan ini. Majlis ini yang diurusetiaikan oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian telah merangka strategi jangka panjang bagi maksud ini. Di antaranya ialah:

(a) MNSC bersama-sama dengan FASC telah menasihatkan ahli-ahlinya supaya menggunakan lebih banyak perkapalan Bukan Perkumpulan (non-conference lines) dalam pengangkutan barang-barang mereka keluar negeri yang mana tambangnya jauh lebih murah.

(b) Pelaksanaan Kod Tatatertib Bangsa-bangsa Bersatu bagi Perkumpulan (UN Convention on a Code of Conduct for Liner Conference 1974) yang berkuatkuasa pada 6hb Oktober, 1983 yang mana Malaysia menjadi anggotanya adalah merupakan satu usaha baru yang boleh dilakukan dalam usaha

menyekat kenaikan tambang oleh Perkumpulan Perkapalan. Kod ini memperuntukkan kuasa-kuasa tertentu kepada pengguna-pengguna kapal bila berunding dengan perkumpulan-perkumpulan perkapalan mengenai kadar tambang, di samping menambah pembahagian kargo yang boleh diangkut oleh syarikat-syarikat perkapalan negara.

(c) Kerajaan juga akan menggalak dan menyokong segala usaha pengeksport yang mengeksport barangan mereka secara CIF (Cost, Insurance, Freight) dan bukan secara FOB (Free on Board) sepertimana yang diamalkan sekarang ini. Pengeksport-pengeksport adalah diingatkan bahawa selagi mereka tidak mempunyai pengaruh atau peranan ke atas perkapalan selama itulah kawalan ke atas kos pengangkutan laut tidak akan berkesan. Dengan adanya amalan eksport secara CIF pengeksport akan dapat mengawal kos dan pengangkutan laut.

(d) Sebuah Pusat Tempatan Kargo (Freight Booking Centre) akan ditubuhkan untuk membuat tempahan ruang atas kapal bagi pengeksport-pengeksport. Melalui pusat ini Pengguna-pengguna Kapal akan mempunyai kuasa tawar-menawar yang lebih dan seterusnya mereka akan mempunyai kedudukan yang baik dalam merundingkan sebarang kenaikan kadar tambang.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Dalam jawapan beliau tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri telah menyatakan bahawa pada tahun 1983 GRI (General Rate Increase) ialah sebanyak 14.62%. Jadi, saya ingin tahu sama ada dengan GRI ini telah pun menjejaskan jumlah eksport negara kita terutama sekali Malaysia dan saya juga ingin tahu apakah peranan yang dimainkan oleh syarikat perkapalan kita iaitu MISC di dalam masalah ini.

Tuan Oo Gin Sun: Tuan Yang Dipertua, berkenaan MISC dalam FASC, perkara ini MISC hendak kena bincang sama FASC berkenaan eksport di luar dari negara kita.

Yang pertama, adakah jikalau 12% dinaikkan pada tahun 1984, dianggap bahawa pengeksporth-pengeksporth Malaysia terpaksa membayar tambang tambahan sekurang-kurangnya \$50 juta.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan, mengikut jawapan yang diberikan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi perkara ini adalah merupakan suatu keadaan yang serius oleh sebab syarikat perkapalan MISC menjadi anggota FEFC. Ini merupakan satu keadaan yang mana FEFC itu memonopoli segala perusahaan perkapalan. Bolehkah kita menjalankan apa-apa langkah untuk memecahkan monopoli FEFC?

Tuan Oo Gin Sun: Tuan Yang Dipertua, sehingga kita boleh mewujudkan industri perkapalan sendiri yang lebih besar dan sophisticated tak mungkin kita boleh bebas daripada monopoli FEFC.

AUTOGAS—KEMUDAHAN DAN GALAKAN KERAJAAN

3. Tuan Mutang Tagal minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan memandangkan gas yang banyak terdapat di lautan Sarawak, Sabah dan Terengganu, bilakah Kerajaan akan mulai menjual autogas (LPG) untuk kenderaan-kenderaan motor kepada orang ramai di seluruh negara.

Tuan Oo Gin Sun: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan tidak menjual autogas tetapi ianya dijual oleh syarikat-syarikat minyak termasuk Petronas. Untuk makluman Ahli Yang

Berhormat juga, Kerajaan telah pun mengumumkan pada akhir tahun 1982 bahawa mulai 1hb Januari 1983, orang ramai adalah dibenarkan memasang alat-alat LPG di kenderaan masing-masing dengan syarat-syarat berikut:

- (i) alat-alat yang hendak dipasang mematuhi spesifikasi MS. 775: 1982 (P) "Specification for LPG Fuel System in Internal Combustion Engines" atau lain-lain piawaian berkenaan yang diterima oleh SIRIM;
- (ii) pemasangan alat-alat tersebut dibuat oleh woksyop-woksyop yang diakui oleh Jabatan Pengangkutan Jalan.
- (iii) kenderaan-kenderaan yang telah dipasang dengan alat-alat LPG hendaklah didaftarkan dengan Jabatan Pengangkutan Jalan.

Sebagai permulaan syarikat-syarikat minyak telah memasarkan autogas di Wilayah Persekutuan dan Selangor. Saya percaya syarikat-syarikat minyak akan mengadakan kemudahan-kemudahan menjual autogas di stesyen-stesyen minyak mereka apabila sambutan daripada orang ramai terhadap peralihan kepada penggunaan autogas, di satu-satu tempat tertentu menggalakkan.

PELABUHAN—KECEKAPAN DAN KEMUDAHAN

4. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Pengangkutan menyatakan apakah tindakan-tindakan terakhir yang telah diambil untuk mengemaskinikan kemudahan-kemudahan dan meningkatkan kecekapan di pelabuhan-pelabuhan kita, terutamanya di Pelabuhan Kelang yang mana masalah berkaitan dengan Jabatan Kastam dan timbunan kontena masih belum diselesaikan dengan memuaskan meskipun tindakan-tindakan segera dan jangka

panjang telah diumumkan oleh Timbalan Perdana Menteri sewaktu beliau melawat Pelabuhan berkenaan pada 4hb Ogos 1983.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:
Tuan Yang Dipertua, Kementerian saya sentiasa mengawasi dan memberikan perhatian terhadap penyediaan kemudahan-kemudahan yang cukup di Pelabuhan-pelabuhan bagi mengendalikan kargo supaya meningkatkan kecekapan. Dalam hubungan ini Lembaga Pelabuhan Kelang telah membeli container crane yang kelima, manakala Suruhanjaya Pulau Pinang pula telah membeli transtainer iaitu satu lagi jenis alat pengendalian kargo yang menggunakan kontena yang keempat dan kedua-dua peralatan tersebut telah memulakan operasinya pada bulan September 1983 yang lalu. Suruhanjaya Pulau Pinang juga telah memesan transtainer yang kelima.

Berhubung dengan masalah kesesakan kontena yang berlaku di Pelabuhan Kelang, ingin saya maklumkan bahawa urusan mengangkut kontena dari Pelabuhan Kelang bukanlah menjadi tanggungjawab pihak Pelabuhan Kelang sahaja, tetapi juga bergantung kepada usaha dan kerjasama dari beberapa pihak yang tertentu, seperti syarikat-syarikat pengangkutan container (hauliers), Jabatan Kastam, agensi-agensi penghantaran dan juga para mengimport.

Di samping itu, perhatian perlu juga diberi kepada kesesakan jalanraya di sekitar kawasan bandar Kelang. Namun demikian, Kerajaan sedang memberikan perhatian yang serius terhadap masalah kesesakan kontena yang berlaku di Pelabuhan Kelang. Perkara ini jelas dapat dilihat di mana Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sendiri telah membuat dua lawatan ke Pelabuhan tersebut bagi mengkaji dan melihat

kedudukan yang sebenarnya. Hasil daripada lawatan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri itu, beliau telah mengarahkan beberapa tindakan yang tertentu diambil untuk memastikan tiada kelewatan dalam penghantaran kontena (full container load). Di antara tindakan yang berkenaan adalah seperti berikut:

- (i) Jabatan Kastam bekerja sehingga pukul 11.00 malam bagi memastikan kotak-kotak kontena untuk dieksport yang tiba selepas jam 3.00 petang akan dapat kelulusan pihak Kastam dan dipindahkan ke terminal. Tindakan ini akan melepaskan lori trailer untuk mengangkut kontena FCL import.
- (ii) kontena-kontena eksport dalam consignment yang tidak memerlukan pemeriksaan Kastam hendaklah dibenarkan untuk pengeluaran muatan di terminal.
- (iii) di mana didapati sesuai, aliran dokumentasi hendaklah dikurangkan untuk mengelakkan dari kelewatan berlaku.
- (iv) mengeluarkan muatan kontena-kontena FCL dalam kawasan terminal (unstuffing) dan melaksanakan penghantaran kargo dengan lori-lori conventional.
- (v) menggalakkan penggunaan perkhidmatan keretapi untuk mengangkut kontena-kontena daripada terminal.
- (vi) menambahkan lagi bilangan "prime movers" dan "trailers" bagi syarikat-syarikat pengangkutan kontena.

Pengurus Besar Lembaga Pelabuhan Kelang telah diberi kuasa bagi menyelaraskan semua aktiviti-aktiviti dan agensi-agensi dalam urusan pengendalian kontena. Sebuah Jawatankuasa Pengawasan yang dipengerusikan oleh beliau telah ditubuhkan bagi tujuan ini dan telah mengadakan mesyuarat yang pertama pada 27hb September, 1983.

Selanjutnya, Kementerian Pengangkutan telah juga menubuhkan sebuah Jawatankuasa Kontena yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Kementerian Pengangkutan. Jawatankuasa ini akan mengkaji masalah kontena pada keseluruhannya dan mengemukakan cadangan-cadangan tertentu terhadap masalah yang dihadapi. Di samping itu juga, mesyuarat Jawatankuasa Kabinet mengenai perhubungan telah mulai bersidang pada 29hb September, 1983. Jawatankuasa ini juga akan mengkaji masalah kesesakan kontena dan akan menyelaraskan semua masalah dengan beberapa Kementerian dan agensi Kerajaan yang lain. Adalah dijangka bahawa dengan perhatian yang diberi seperti itu, langkah-langkah yang sesuai akan dapat diambil oleh Pihak Kerajaan bagi mengatasi masalah tersebut.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang Dipertua, mengenai masalah longgokan kontena di Pelabuhan Kelang, tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri ada menerangkan beberapa langkah yang telah diambil untuk mengatasi masalah ini. Di sini suka saya bertanya kepada beliau sama ada beliau sedar bahawa pada masa ini hanya ada dua syarikat kontena dan oleh yang demikian nampaknya mereka tidak boleh memberikan perkhidmatan yang cukup. Di sini juga suka saya bertanya sama ada pihak Kerajaan bercadang untuk mengeluarkan lebih banyak lesen syarikat kontena kepada pihak-pihak yang berminat agar lebih banyak

perkhidmatan dapat diberi untuk mengangkut kontena-kontena di Pelabuhan Kelang sebagai satu langkah yang lebih berkesan untuk mengatasi masalah tersebut yang sentiasa berlaku.

Datuk Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, dalam jawapan saya tadi, saya telah menyatakan salah satu daripada langkah yang akan diambil ialah bagi menambahkan lagi bilangan "prime movers" dan "trailers" kepada syarikat-syarikat yang sedia ada. Di samping itu, Jawatankuasa Kontainer yang dipengerusikan oleh Yang Berbahagia Datuk Ketua Setiausaha Kementerian sedang mengkaji perkara ini pada keseluruhannya. Sehingga kajian itu selesai, Kerajaan belum bercadang untuk mengeluarkan permit bagi Syarikat Kontena yang ketiga.

Tuan Ahmad Hambal bin Yeop Majlis: Tuan Yang Dipertua, adakah Kerajaan bercadang untuk mendapatkan pengalaman daripada negara-negara lain khasnya daripada Pelabuhan Kobe di Jepun yang kini menjadi pelabuhan yang paling besar dalam urusan containerisation di seluruh dunia. Pada tahun lalu mereka telah berupaya mengelolakan sebanyak US\$1 billion pendapatan melalui containerisation, jadi memandangkan konsep Malaysia Memandang ke Timur, adakah pihak Kerajaan bercadang untuk mendapat pengalaman melalui menghantar pegawai-pegawai mempelajari bagaimana Port of Kobe Authority menyelesaikan masalah containerisation di sini.

Datuk Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, Ahli Yang Berhormat bernasib baik dapat pergi ke Kobe, saya belum pergi ke sana. Namun demikian, perkara ini adalah dalam pertimbangan aktif Kementerian Pengangkutan dan Lembaga Pelabuhan Kelang bagi

mengatasi masalah-masalah yang berlaku, mungkin kita memerlukan pakar-pakar daripada pelabuhan-pelabuhan yang sudah berpengalaman. Jadi cadangan Ahli Yang Berhormat itu adalah dalam perhatian pihak kami.

WANG PALSU MALAYSIA

5. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) bilangan wang palsu bernilai \$100 yang telah dikesan.
- (b) sama ada anasir-anasir luar negeri adalah terlibat dalam usaha ini untuk mensabotaj ekonomi negara kita; dan
- (c) apakah hasil siasatan pihak Polis selama ini.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang Dipertua, menjawab bahagian (a), bilangan wang palsu bersamaan \$100 yang telah dikesan dari tahun 1979 sehingga bulan Ogos 1983 ialah 1,437 keping.

Bagi jawapan bahagian (b), dari siasatan, tidak ada bukti-bukti yang menunjukkan anasir luar negeri yang terlibat dalam kegiatan untuk mensabotaj ekonomi negara melalui pengedaran wang palsu itu.

Untuk menjawab bahagian (c), untuk makluman Ahli Ahli Yang Berhormat dalam jangkasama yang sama sebanyak 2,010 kes disiasat. 148 kes ditangkap serta dihadapkan ke mahkamah dan seramai 76 orang didapati bersalah.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Daripada jawapan Timbalan Menteri sebentar tadi sebanyak 1,000 keping lebih wang \$100 telah didapati, saya ingin bertanya apakah kesan kesusahan yang didapati daripada perkara yang berlaku ini terhadap orang ramai dan yang kedua, dalam

jawapan Timbalan Menteri tadi bahagian (b), menafikan adanya anasir luar negeri mengambil kesempatan mengecap wang palsu ini. Tetapi apa yang saya selalu dengar wang palsu yang ada di dalam negara kita ini selalunya datang atau berpunca daripada negara Singapura. Apakah ini benar ataupun tidak?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, apa saya perkataan tadi, bahawa mengikut penyiasatan kita, anasir-anasir luar negeri, setakat ini, belum lagi dapat kita lihat menjalankan kegiatan-kegiatan yang bertujuan untuk mensabotaj negara ini melalui pengedaran wang palsu, yang tersebut. Apa yang berlaku pada hari ini, ialah mereka menjalankan kegiatan pemalsuan ini, semata-mata untuk kepentingan diri. Kebanyakan wang-wang palsu ini, dijadikan wang pertukaran di luar negeri, untuk mereka yang ingin memasuki Malaysia.

BADAN "PEDOMAN PERHUBUNGAN KEBANGSAAN"

6. Tuan Ban Hon Keong minta Perdana Menteri sama ada beliau sedar akan kekeliruan dalam bdang kerja sedang berlaku dan mengganggu penghidupan rakyat, contohnya di antara Jabatan JKR, Jabatan Telekom, Majlis Perbandaran dan lain-lain. Misalnya sebatang jalan yang sama pada tempat yang sama telah dikerjakan dua tiga kali oleh Jabatan berkenaan untuk maksud tertentu. Untuk memperbaiki perhubungan di antara kesemua jabatan Kerajaan itu, adakah Perdana Menteri menimbang untuk menubuhkan sebuah badan "Pedoman Perhubungan Kebangsaan" (National Communication Directive).

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan tidak bercadang untuk

menubuhkan sebuah badan "Pedoman Perhubungan Kebangsaan" atau "National Communication Directive" oleh kerana sesebuah Jawatankuasa Tertinggi yang dinamakan Jawatankuasa Penyelaras Masalah-masalah Laluan telah pun dibentuk yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Negara yang bertujuan untuk menggariskan strategi Kebangsaan bagi menempatkan semua kemudahan-kemudahan awam di dalam satu rizab bersama. Dengan cara ini, akan memudahkan operasi dan penyelenggaraan kemudahan awam tersebut.

Di samping itu juga, Jawatankuasa-jawatanluasa Tindakan Negeri dan Daerah juga membuat penyelarasan urusan bagi kerja yang seumpama tersebut.

KENDERAAN KERAJAAN YANG DIBAIKI

7. Datuk Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Kerjaraya menyatakan adakah benar banyak kenderaan-kenderaan kepunyaan Kerajaan atau ajensi-ajensi Kerajaan seperti Jabatan Kesihatan, Jabatan Kerjaraya, Jabatan Pertanian, Jabatan Hutan dan lain-lain apabila berlaku kerosakan dan dihantar ke bengkel-bengkel JKR terpaksa menunggu masa di antara 3 hingga 6 bulan dan kadang-kadang lebih daripada itu baharu boleh digunakan semula; jika ya, apakah faktor-faktor utama yang menyebabkan kelewatan yang begitu lama untuk membaikinya dan apakah langkah-langkah yang positif bagi mengatasi keadaan itu dan untuk mengurangkan bebanan perbelanjaan Kerajaan yang besar dan mengatasi masalah mendapatkan tenaga mahir atau pakar teknik yang berpengalaman, adakah Kerajaan bercadang untuk menswastakan bengkel itu.

Timbalan Menteri Kerjaraya (Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman): Tuan Yang Dipertua, adalah tidak benar atas kenyataan Ahli Yang Berhormat kononnya bengkel-bengkel JKR mengambil masa pukul rata lebih daripada tiga bulan untuk membaiki kenderaan-kenderaan kepunyaan Kerajaan yang rosak. Sebenarnya masa yang diambil bagi membaiki kerosakan itu adalah bergantung kepada keadaan kerosakan tersebut dan kemudahan mendapatkan alat ganti baginya. Lazimnya pembaikan bagi kerosakan yang tidak begitu teruk akan mengambil masa yang singkat sahaja. Akan tetapi bagi kerosakan yang besar, ada kemungkinan ianya mengambil masa yang agak lama sedikit disebabkan faktor-faktor berikut:

(a) Kelambatan mendapatkan alat ganti yang seharusnya diperolehi dari kontrak pusat.

(b) Kekurangan pekerja-pekerja mahir di bengkel-bengkel disebabkan oleh persaraan dan perletakan jawatan serta kesukaran mendapatkan calon-calon yang sesuai bagi mengisi jawatan-jawatan yang telah dikosongkan.

Untuk mengatasi masalah-masalah yang dinyatakan itu, Kementerian saya senantiasa mendesak pembekal-pembekal supaya mempercepatkan bekalan-bekalan alat-alat ganti yang diperlukan bagi kereta-kereta yang dibawa ke bengkel-bengkel JKR itu. Di samping itu Kementerian saya sedang berusaha sedaya upaya untuk mengisi kekosongan jawatan-jawatan mahir dan separuh mahir yang ada di bengkel-bengkel JKR. Selain daripada itu mengikut surat Pekeliling Perbendaharaan Bil. 2 Tahun 1980, Perbendaharaan Malaysia telah membenarkan ajensi-ajensi Kerajaan untuk membawa kenderaan-kenderaan yang telah mengalami kerosakan ke bengkel-bengkel swasta.

dengan syarat membaikkan tidak melebihi harganya \$500 bagi satu-satu kerosakan.

Buat masa jini Kementerian saya belum bercadang untuk menswastakan bengkel-bengkel JKR itu.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang Dipertua, dalam jawapan beliau tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan bahawa sebarang kerosakan yang nilainya tidak lebih daripada \$500 akan diserahkan kepada bengkel swasta dan tidak bercadang untuk menswastakan kerja-kerja membaikkan itu. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi apakah sebab-sebabnya?

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, saya tidak berapa faham atas soalan itu.

Tuan Ismail bin Said: Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan bahawa beliau tidak bercadang untuk menswastakan sepenuhnya kerja membaiki kereta-kereta Kerajaan yang rosak. Jadi, saya ingin tahu apakah sebab-sebabnya?

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, dalam jawapan saya tadi bengkel-bengkel ini tidak akan diswastakan, bukannya kerja-kerja itu tidak diswastakan.

Datuk Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Tuan Yang Dipertua, di antara sebab-sebab berlakunya kelewatan di dalam membaiki kenderaan-kenderaan pihak Kerajaan ialah kerana kekurangan kakitangan. Apakah langkah-langkah jangka pendek yang dibuat oleh pihak Kementerian ini seumpama mengadakan latihan-latihan kepada mereka yang berminat supaya dapat ditambah kakitangan dalam bahagian mekanik di bengkel-bengkel ini.

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, buat masa ini pengambilan telah pun

dibekukan. Walau bagaimanapun Central Woksyop di Cheras ada memberi kursus-kursus untuk melatih kakitangan-kakitangan baru yang diambil.

Tuan Yang Dipertua: Soalan penghabisan.

Tuan Abdul Rahman bin Sulaiman: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa terdapat rungutan daripada jabatan-jabatan bahawa kos perkhidmatan yang dikenakan oleh pihak Jabatan Kerja Raya adalah lebih tinggi daripada kos perkhidmatan jika dihantar kepada pihak swasta?

Yang kedua, semasa lawatan-lawatan saya ke bengkel-bengkel, saya dapati terdapat banyak kenderaan-kenderaan yang tidak dapat digunakan dan terbiar begitu sahaja. Jadi apakah langkah-langkah Kementerian untuk memastikan kenderaan-kenderaan yang tidak dapat dipakai ini boleh digunakan dengan sewajarnya?

Tuan Yang Dipertua: Soalan yang kedua itu tidak bersangkut, soalan yang pertama sahaja.

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, soal kos ini barangkali adalah tuduhan yang tidak begitu tepat kerana kos yang dikenakan kepada agensi-agensi Kerajaan yang membaiki kenderaan-kenderaan di bengkel-bengkel JKR sebahagian besarnya adalah bergantung kepada alatganti dan alatganti ini adalah diperolehi melalui Central Tender.

PASARAN SAHAM KUALA LUMPUR

8. **Tuan Fung Ket Wing** minta Menteri Kewangan menyatakan:

(a) sama ada selepas pindaan kepada Akta Pasaran Saham, urusan perdagangan di

Pasaran Saham Kuala Lumpur adalah memuaskan; jika tidak, apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk memperbaiki keadaan tersebut; dan

- (b) sama ada beliau sedar pasaran komoditi tidaklah berfungsi dengan baiknya dan apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk membaiki keadaan tersebut.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Sabbaruddin Chik): Tuan Yang Dipertua, Akta Perindustrian Sekuriti, 1983 yang meminda Akta Perusahaan Sekuriti, 1973 telah berkuatkuasa pada 17hb Julai, 1983. Urusniaga perdagangan di Pasaran Saham Kuala Lumpur selepas berkuatkuasanya Akta baru ini adalah memuaskan. Suasana ekonomi di luar negeri yang telah menunjukkan tanda-tanda pemulihan dalam ekonomi dunia adalah merupakan faktor utama yang telah mempengaruhi sentimen-sentimen di pasaran tempatan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat seterusnya, urusniaga perdagangan saham dalam tempoh Julai hingga September 1983 adalah lebih tinggi jika dibandingkan dengan tempoh yang sama dalam tahun 1982. Jumlah purata saham harian dalam bulan Julai hingga September 1983 adalah kira-kira 9.4 juta unit berbanding dengan 5 juta unit dalam bulan Julai hingga September 1982.

Bagi menjawab soalan (b), saya ingin menyatakan bahawa saya yakin Pasaran Komoditi telah menunjukkan prestasi yang memuaskan sejak ianya ditubuhkan dalam tahun 1980. Purata pusingan harian pada tahun 1981 ialah 132 lot dan telah meningkat kepada 228 lot pada tahun 1982. Dalam 6 bulan pertama tahun 1983, purata pusingan harian ialah 421 lot dan telah bertambah kepada 837 lot dalam bulan Julai, 1,413 lot dalam bulan Ogos dan

1,412 lot dalam bulan September. Pertambahan lot ini menunjukkan kepercayaan dan sambutan yang baik dalam pasaran hadapan bagi minyak kelapa sawit mentah yang dikendalikan oleh KLCE.

Kerajaan juga berhasrat untuk memperluaskan lagi pasaran komoditi ini sebagai bursa pelbagai komoditi bertaraf antarabangsa. Pasaran hadapan getah telah pun bermula di KLCE pada 1hb September, 1983 dan adalah dijangka pasaran timah pula akan dimasukkan pada awal 1984 dan komoditi-komoditi lain juga akan dipertimbangkan.

Tuan Lim Liang Seng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri selepas pindaan kepada Akta Pasaran Saham, sudahkah Kerajaan melantik wakil-wakilnya ke dalam jawatankuasa KLSE. Jika sekiranya belum, kenapa?

Tuan Yang Dipertua: Soalan itu berlainan daripada soalan asal.

TUAN TAN SIEW SIN— PERUNDING KEWANGAN KERAJAAN

9. Tuan Chan Kok Kit minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada bekas Menteri Kewangan, Tuan Tan Siew Sin, masih menjadi Perunding Kewangan kepada Kerajaan; sekiranya ya, nyatakan gaji yang dibayar kepada beliau dan juga tugas-tugas dan fungsi-fungsinya.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Tun Tan Siew Sin masih lagi menjadi Penasihat Kewangan kepada Kerajaan. Perlantikan ini adalah bukan secara sepenuh masa. Yang Berhormat Tun Tan telah dibayar elaun sebanyak \$1,000 sebulan sejak perlantikannya pada 1hb Jun, 1974, tetapi mulai dari September 1982

beliau telah bersetuju untuk memberi perkhidmatannya kepada Kerajaan secara sukarela sahaja.

Tugas Penasihat Kewangan ialah untuk memberi pandangan mengenai perkara-perkara tertentu apabila dirundingkan.

TABUNG HAJI—FARDHU HAJI SECARA PERSENDIRIAN

10. Tuan Mohd. Razlan bin Haji Abdul Hamid minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa masih terdapat rakyat Islam negara kita yang menunaikan fardu haji secara persendirian, tidak melalui Tabung Haji. Jika sedar, adakah beliau bercadang untuk mengadakan undang-undang bagi mewajibkan semua rakyat Islam yang mahu menunaikan Fardu Haji dimestikan melalui Lembaga Urusan dan Tabung Haji.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, saya sedar masih terdapat rakyat yang beragama Islam di negara kita yang menunaikan Fardu Haji secara bersendirian iaitu tidak melalui Tabung Haji.

Adalah menjadi dasar dan matlamat Kerajaan dan Tabung Haji supaya semua rakyat Islam di Malaysia menunaikan Fardu Haji melalui Tabung Haji. Dengan cara ini dapatlah pihak Tabung Haji mengatur dan membuat persediaan yang cukup dari segi kemudahan perubatan dan kebajikan serta keselamatan untuk jemaah Haji Malaysia sewaktu mereka berada di Tanah Arab. Di samping itu pula sekiranya melalui Tabung Haji dapatlah pihak Tabung Haji melengkapkan bakal-bakal Haji dengan penerangan-penerangan dan nasihat-nasihat kepada bakal-bakal Haji mengenai peraturan-peraturan

dan undang-undang di Arab Saudi supaya bakal-bakal Haji tidak melanggarnya dan menjejaskan nama baik jemaah Haji Malaysia serta imej negara Malaysia oleh sebab terlibat dengan kegiatan yang tidak diinginkan oleh Kerajaan Saudi. Pendek kata adalah menjadi hasrat Kerajaan supaya semua rakyat Malaysia yang beragama Islam menunaikan Fardu Haji melalui Tabung Haji kerana dengan cara inilah sahaja keselamatan, kesihatan dan kebajikan jemaah Haji dapat dirancang dengan baik untuk kebajikan mereka apabila mereka menunaikan Fardu Haji nanti.

Tuan Hassan bin Haji Mohamed: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Menteri sedar bahawa perbelanjaan menunaikan Fardu Haji secara bersendirian jauh lebih murah daripada yang dikenakan melalui Tabung Haji?

Yang kedua, adakah pihak Tabung Haji merancang untuk menurunkan harga tambang kapal terbang kepada Jemaah Haji sesuai dengan cadangan yang pernah dikemukakan oleh Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong?

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, Jemaah Haji yang pergi bersendirian ada yang membayar lebih banyak dan mungkin ada yang bayar kurang tetapi dalam hal ini bergantunglah kepada persiapan yang mereka buat sendiri. Walau bagaimanapun masalah-masalah yang mereka hadapi di Tanah Suci apabila pergi menunaikan Fardu Haji secara persendirian adalah juga masalah yang banyak dan rumit yang terpaksa dihadapi oleh Tabung Haji walaupun dalam keadaan yang mereka tidak bersedia dengan secukupnya untuk menghadapi masalah itu. Jadi atas sebab itulah maka sebaik-baik caranya ialah bila hendak pergi ke

Tanah Suci menunaikan Fardu Haji menggunakan kemudahan-kemudahan Tabung Haji.

Tentang perkara menentukan tambang kapal terbang bagi menunaikan Fardu Haji, jadi tambang ini adalah ditentukan tiap-tiap tahun mengikut keadaan pada waktu itu setelah dirundingkan. Sukalah saya menjelaskan di sini bahawasanya bukanlah menjadi hasrat ataupun tujuan Tabung Haji hendak mencari untung sangat daripada jemaah Haji tetapi tujuannya ialah untuk memberi kebajikan kepada mereka dan memberi kemudahan kepada mereka untuk menunaikan Fardu Haji dengan cara yang baik dan selesa.

UNIVERSITI ISLAM ANTARA-BANGSA—PERUNTUKAN

11. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan kapital dan kos pengurusan Universiti Islam Antarabangsa untuk tahun pertama, jumlah wang yang telah dijanjikan oleh lain-lain negara kepada Universiti tersebut dengan memberikan satu senarai mengenai amaun yang dijanjikan oleh setiap negara dan juga amaun yang telah diterima setakat ini; dan sama ada benar amaun derma-derma yang telah diterima adalah jauh berkurangan dengan amaun yang dijanjikan dan akibat ini perbelanjaan untuk kelima-lima Universiti tempatan terpaksa dipindahkan kepada Universiti Islam Antarabangsa dan ini telah mencipta situasi-situasi seperti di Universiti Sains Malaysia di mana perpustakaan Universiti tersebut tidak mempunyai wang untuk membeli buku-buku dan penerbitan-penerbitan baru.

Menteri Pelajaran (Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud): Tuan Yang Dipertua, Universiti Islam Antarabangsa telah diberi peruntukan pada tahun 1983 sebanyak \$14.6 juta bagi Perbelanjaan Mengurus dan

sebanyak \$12.4 juta untuk Perbelanjaan Pembangunan. Setakat hari ini Universiti tersebut belum lagi menerima apa-apa sumbangan dari lain-lain negara kecuali Kerajaan Pakistan yang telah pun menjanjikan sumbangan sebanyak R100,000 dalam bentuk buku-buku setiap tahun untuk tempoh 5 tahun.

Di samping itu, Republik Pakistan juga telah berjanji memberi latihan bagi pensyarah-pensyarah dan pelajar-pelajar dari Malaysia. Walau bagaimanapun tindakan dan segala usaha sedang dibuat untuk medapat sumbangan-sumbangan ini menerusi Ahli-ahli Lembaga Universiti yang mewakili negara masing-masing dan juga menerusi organisasi-organisasi Islam yang ada seperti Pertubuhan Persidangan Negara-negara Islam (Organization of Islamic Conference) dan Islamic Solidarity Fund.

Perlu ditegaskan bahawa sumbangan Kerajaan Malaysia kepada Universiti Islam Antarabangsa ini dibuat terus kepada Universiti melalui Kementerian Pelajaran dan peruntukan ini bukannya daripada peruntukan Kementerian Pelajaran sendiri. Oleh itu tidak ada hubungannya dengan pengurangan peruntukan kepada kelima-lima universiti tempatan. Sebenarnya peruntukan kepada kelima-lima universiti tempatan telah dikurangkan akibat daripada keputusan untuk mengurangkan secara keseluruhan akibat daripada kemelesetan ekonomi yang dialami sekarang.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, selain daripada Pakistan, tidakkah ada lain-lain negara yang sudah berjanji untuk memberi sumbangan kepada Universiti Islam Antarabangsa oleh kerana kita ada dapati bahawa tidak ada lain-lain negara selain daripada Pakistan pada saat ini yang ada memberi sumbangan atau janji untuk memberi sumbangan.

Adakah ini menunjukkan bahawa Universiti Islam Antarabangsa tidak mendapat restu daripada negara-negara Islam?

Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud: Tuan Yang Dipertua, soalan sama ada negara-negara lain tidak merestui penubuhan universiti ini tidak timbul. Kalau kita lihat daripada co-sponsor sekurang-kurangnya ada 5 buah negara Islam dan organization yang menjadi co-sponsors kepada universiti ini. Memang ada janji daripada beberapa buah negara dan pertubuhan, tetapi quantumnya belum ditentukan lagi, Tuan Yang Dipertua. Sebab itulah usaha sedang giat dijalankan untuk mendapat sumbangan daripada negara-negara dan organization seperti ini sepertimana yang saya sebutkan tadi.

PENGALIRAN WANG KE SINGAPURA

12. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Kewangan menyatakan apakah usaha positif yang telah dilakukan setakat ini bagi mencegah pengaliran wang kita ke seberang Selat Teberau. Adakah sebarang cadangan untuk mewujudkan kawasan bebas cukai yang dapat dianggap sebagai satu usaha ke arah ini. Nyatakan kawasan bebas cukai seperti itu yang telah diwujudkan sekarang.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah pun melaksanakan beberapa langkah bagi tujuan menggalakkan rakyat membeli barang-barang di negara ini sendiri daripada membeli barang-barang yang sama dari Singapura supaya mengurangkan pengaliran wang negara ke negara tersebut. Di antara langkah-langkahnya adalah seperti berikut:

(1) Dalam Belanjawan 1982 dahulu, semua cukai-cukai atas

kamera, jam tangan, pen dan pemetik api telah dihapuskan.

Dalam Belanjawan 1983 pula semua cukai-cukai atas minyak wangi, alat-alat solek tertentu, cine-camera, projektor, sound recorder, radio transistor telah turut dihapuskan cukai-cukainya. Semua barang-barang ini adalah merupakan jenis barang-barang yang selalunya dibeli oleh rakyat Malaysia apabila berkunjung ke Singapura. Dengan penghapusan cukai tersebut, harga barang-barang itu di pasaran tempatan telah menjadi lebih murah, dan ini akan menggalakkan rakyat negara kita membeli barang-barang ini di pasaran tempatan.

(2) Satu lagi langkah ke arah matlamat ini ialah persetujuan Kerajaan terhadap penubuhan dua buah kedai bebas cukai, iaitu satu di Lapangan Terbang Subang dan satu lagi di Lapangan Terbang Bayan Lepas, Pulau Pinang untuk menjual barang-barang bebas cukai kepada penumpang-penumpang yang tiba di negara kita. Kedai-kedai bebas cukai ini bukan sahaja dibenarkan menjual barang-barang bebas cukai kepada warganegara asing, tetapi juga kepada warganegara Malaysia yang pulang, dengan syarat mereka telah berada di luar negeri sekurang-kurangnya selama 72 jam. Dengan membenarkan rakyat Malaysia membeli barang-barang bebas cukai kedai-kedai bebas cukai tempatan ini maka tidaklah perlu lagi bagi mereka untuk membeli barang-barang bebas cukai semasa mereka berada di negara-negara asing untuk membawa barang-barang itu balik. Adalah lebih mudah bagi mereka untuk membeli barang-barang bebas cukai di lapangan terbang tempatan sendiri setelah mereka tiba di lapangan terbang itu. Dengan penubuhan kedai bebas cukai ini ianya lebih menggalakkan rakyat Malaysia yang keluar negeri untuk membeli barang-barang bebas cukai dari kedai bebas cukai tempatan.

Kedua-dua langkah yang telah saya nyatakan atas tadi telah dianggap sebagai mencukupi untuk menggalakkan rakyat negara ini membeli barang-barang tertentu dari pasaran tempatan. Dengan itu juga pada masa ini Kerajaan tidak ada bercadang untuk mewujudkan kawasan-kawasan bebas cukai yang lain.

Tuan Yang Dipertua, barangkali ada lagi cadangan-cadangan lain yang mana saya tidak dapat kemukakan pada hari ini, tetapi hanya barangkali dapat dikemukakan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan sendiri pada 21hb Oktober, 1983 sewaktu membentangkan Belanjawannya bagi tahun 1984.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan ada menyatakan dengan penghapusan segala cukai ke atas beberapa barangan, ini merupakan satu keadaan harga barang tersebut akan menjadi murah. Tetapi jika dibandingkan dengan pelanggan yang didapati di Singapura harga barang itu masih tinggi. Ini disebabkan kerana kita ada beberapa cukai seperti Sales Tax dan sebagainya.

Jadi saya ingin tahu ini adakah satu keadaan yang menggalakkan orang membeli barang-barang di negara kita ataupun masih ada orang pergi ke Singapura untuk membeli barang.

Soalan yang kedua, tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan ada kedai-kedai bebas cukai di Lapangan Terbang Subang dan di Pulau Pinang untuk orang-orang yang kembali ke negara kita dari negara asing. Adakah ini meliputi orang yang tiba dari Singapura? Pada masa ini ada syarat yang mana penumpang yang kembali dari negara Singapura ini tidak layak untuk membeli barang-barang di kedai tersebut.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, saya mengatakan bahawa cukai-cukai ke atas barang-barang berkenaan telah dihapuskan, tetapi saya tidak menyatakan bahawa harga jualan barang-barang yang sama semestinya berharga sama ataupun lebih murah daripada barang-barang yang dijual di Singapura.

Seperti kita maklum bahawa barang-barang yang saya sebutkan tadi adalah barang-barang yang diimport daripada luar negeri, Singapura, kita faham, merupakan satu pusat yang lebih besar, yang mana pada kebiasaannya pengimportan dibuat secara dengan izin, bentuk bulk, bentuk yang lebih banyak, sedangkan kebanyakan juga daripada barang-barang yang sama yang kita mengimport dari luar negeri melalui Singapura. Pokoknya dengan menghapuskan cukai-cukai ini sudah tentulah barang-barang itu menjadi bertambah murah dibandingkan dengan harga sebelum cukai dihapuskan.

Berkenaan dengan kedai bebas cukai lapangan terbang, seperti saya katakan tadi bahawa seseorang itu boleh membeli ataupun menggunakan haknya untuk membeli barang-barang di kedai bebas cukai ini sekiranya beliau berada di luar negeri lebih daripada 72 jam termasuk sekalipun kalau beliau itu berada di Singapura.

JEJAMBAT ATAS LANDASAN KERETAPI DI KLUANG

13. Tuan Quah Wee Liam minta Menteri Kerja Raya menyatakan adakah rancangan untuk meluaskan Jalan Mersing dan menimbangkan rayuan penduduk-penduduk Kluang supaya dibina satu "Flyover" di atas pintu Keretapi untuk mengatasi masalah kesesakan lalu lintas di Jalan Mersing yang sempit itu terutamanya pada masa pintu keretapi ditutup.

Timbalan Menteri Kerjaraya (Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman): Tuan Yang Dipertua, buat masa sekarang, Kerajaan belum ada rancangan untuk meluaskan Jalan Mersing/Kluang, tetapi bercadang untuk menggantikan tiga jambatan kayu yang ada kepada jambatan konkrit.

Kerajaan juga bercadang untuk membina jejambat (flyover) di atas landasan keretapi yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat, tetapi rancangan-rancangan ini terpaksa ditangguhkan sehingga keadaan ekonomi negara mengizinkan.

PINJAMAN LUAR MALAYSIA

14. Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman minta Menteri Kewangan menyatakan adakah benar tahap pinjaman luar (external borrowing) Malaysia telah menghampiri "paras bahaya". Adakah negara kita menghadapi masalah membayar balik hutang-hutang luar negeri pada masa ini.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, soalan yang dikemukakan ini sebenarnya telah pun dibincangkan dengan panjang lebarnya pada waktu saya menjawab soalan dari Yang Berhormat Tuan Osman bin Abdul pada 11b Oktober, 1983.

PEJABAT PERDANA MENTERI— PENYIASATAN ATAS KEBAKARAN

15. Tuan Abdul Rahman bin Suliman minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) sudahkah selesai penyiasatan mengenai sebab-sebab kebakaran Pejabat Perdana Menteri yang berlaku pada tahun 1982 yang lalu. Jika sudah, dapatkah Perdana Menteri menerangkan punca utama kebakaran tersebut sama

ada terdapat sebarang sabotaj atau unsur-unsur keselamatan Perdana Menteri dan Pejabat Perdana Menteri sendiri;

- (b) oleh kerana Pejabat Perdana Menteri mesti diberi perlindungan keselamatan yang sepatutnya, apakah langkah-langkah keselamatan yang telah dilaksanakan bagi memastikan keselamatan diri dan Pejabat Perdana Menteri terjamin sama ada dari segi fizikal dan kawalan keselamatan; dan
- (c) apakah jaminan keselamatan Kerajaan kepada pejabat-pejabat Timbalan Perdana Menteri dan Menteri-menteri Kabinet yang lain.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, berhubung dengan soalan (a) dan (c) sebenarnya jawapan kepada soalan ini telah pun terkandung dalam jawapan yang telah diberikan pada 14-3-1983 dalam sidang dahulu dan saya tidak ada apa-apa tambahan kepada jawapan yang telah diberikan itu.

Bagi jawapan kepada pertanyaan di bahagian (b) pula, saya sukalah memaklumkan iaitu Pejabat Perdana Menteri telah dilengkapi sepenuhnya dengan keperluan-keperluan keselamatan. Pengawalan dan rondaan keselamatan adalah dijalankan 24 jam ataupun sepanjang 24 jam siang dan malam.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, adakah Yang Berhormat dalam keadaan yang boleh memberi satu angka mengenai kerugian daripada harga yang ada diakibatkan daripada kebakaran itu dalam dua bahagian di pejabat yang lain.

Yang kedua, belanja yang perlu untuk mengadakan sebuah Pejabat Perdana Menteri yang baru.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, untuk membuat pejabat yang baru setelah dibaiki, kita telah belanja \$4.9 juta, tetapi berhubung dengan kerugian dahulu, memang telah diberi dalam jawapan yang dahulu. Maklumat itu tidak ada pada saya dan saya tidak mahulah memberi satu angka yang agak-agak, tetapi kalau Yang Berhormat perlu, saya meminta notis dan akan memberi kemudian.

Tuan Yang Dipertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 16 hingga 19 adalah diberi di bawah ini).

PENYALAHGUNAAN DADAH

16. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan sejauh manakah Kerajaan telah berjaya mencapai matlamat dalam usaha-usahanya memerangi penyalahgunaan dadah sejak berlancarnya Kempen Anti Dadah yang berslogankan "Cegah Sebelum Parah" di seluruh negara dan sejak Akta Dadah dilulus dan dikuatkuasakan.

(Soalan ini dijawab pada 14-10-83 No. 11).

LATIHAN INDUSTRI ELEKTRONIK

17. Tuan Peter Chin Gan Oon minta Menteri Buruh menyatakan sama ada Kementeriannya telah menubuhkan sebarang program latihan komplementasi untuk mengemaskinikan kemahiran pekerja khususnya mereka di dalam industri elektronik memandangkan kedatangan teknologi tinggi dan industri-industri "precise" yang digalakkan memasuki ke negara ini.

Menteri Buruh (Dato' Mak Hon Kam): Program-program latihan yang dijalankan di Institut-institut Latihan Perindustrian di bawah Kementerian saya sentiasa dikaji dari masa ke semasa bagi memenuhi keperluan tenaga mahir oleh industri-industri. Justeru itu, latihan bagi beberapa bidang kemahiran yang baru seperti elektronik perindustrian (industrial electronics), lukisan kejuruteraan (engineering drafting), lukisan rekabentuk (architectural drafting) dan membuat perabot dan kabinet akan dimulakan di Institut-institut Latihan Perindustrian yang sedia ada dan juga di Institut-institut yang baru. Bagi latihan elektronik perindustrian khususnya, persediaan sedang dibuat untuk memulakannya pada pertengahan tahun 1984.

Tuan Yang Dipertua, program-program Latihan yang dijalankan itu adalah bagi jangka panjang mengikut keperluan dari masa ke semasa. Walau bagaimanapun, usaha-usaha Kerajaan untuk melatih tenaga mahir itu tidak dapat menampung keperluan industri-industri dengan sepenuhnya dan oleh yang demikian saya menyeru supaya pihak swasta mengambil peranan yang lebih lagi dalam merancang program-program untuk melatih tenaga mahir bagi keperluan mereka sendiri. Dengan adanya kerjasama di antara pihak Kerajaan dan pihak swasta, keperluan tenaga mahir oleh industri-industri akan dapat dipenuhi dengan lebih berkesan.

DASAR PANDANG KE TIMUR

18. Tuan Mutang Tagal minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan bilangan syarikat usaha bersama ataupun industri yang ditubuhkan di Malaysia di antara Malaysia, Jepun dan juga di antara Korea Selatan semenjak

pelancaran dasar Memandang ke Timur dan jumlah syarikat tersebut yang ada di Sarawak.

Tuan Oo Gin Sun: Terlebih dahulu suka saya menegaskan di sini salah anggapan Yang Berhormat tentang konsep pandang ke Timur. Sebenarnya, konsep pandang ke Timur bukan semata-mata bertujuan untuk menarik pelaburan dari Jepun dan Korea ke Malaysia tetapi lebih menekankan kepada nilai-nilai atau etika kerja orang-orang Jepun dan Korea untuk meninggikan daya pengeluaran, kecekapan dan disiplin yang dapat disesuaikan dengan penduduk Malaysia. Sebelum konsep ini diperkenalkan sudah terdapat ramai pelabur-pelabur dari negara Jepun dan Korea yang melabur di negara kita. Tetapi secara tidak langsung, konsep ini juga dapat menarik perhatian pelabur-pelabur dari Jepun dan Korea.

Walau bagaimanapun, untuk menjawab soalan Yang Berhormat dari tahun 1982 hingga Ogos 1983, jumlah projek-projek yang diluluskan dengan penyertaan rakyat Jepun ialah sebanyak 61 di mana sebanyak 5 projek-projek adalah dipunyai sepenuhnya oleh rakyat Jepun dan sebanyak 56 projek-projek lagi adalah projek-projek yang diluluskan secara usahasama dengan rakyat Jepun. Jumlah ekuiti dari rakyat Jepun dalam 61 projek-projek tersebut adalah sebanyak \$153.1 juta daripada sejumlah cadangan modal terkumpul sebanyak \$408.7 juta.

Dari tahun 1982 sehingga Ogos 1983, jumlah projek-projek yang diluluskan dengan penyertaan rakyat Korea adalah sebanyak 3 buah di mana 1 projek adalah dipunyai sepenuhnya oleh rakyat Korea dan sebanyak 2 projek lagi adalah projek-projek yang diluluskan secara usahasama dengan rakyat Korea. Jumlah ekuiti rakyat Korea dalam 3

projek tersebut adalah sebanyak \$0.59 juta daripada sejumlah cadangan modal terkumpul sebanyak \$1.50 juta.

Daripada tahun 1971-Ogos 1983, sejumlah 429 projek yang diluluskan dengan penyertaan rakyat Jepun, di mana 10 projek diluluskan di Sarawak. Daripada 10 projek tersebut, 4 projek telah menjalankan perusahaan dan 2 projek lagi sedang memasang peralatan, sementara bakinya masih dalam berbagai peringkat pelaksanaan.

PROJEK LNG DI BINTULU

19. Tuan Yew Foo Weng minta Perdana Menteri menyatakan apakah jumlah pinjaman yang diperolehi untuk projek LPG di Bintulu dan faedah dan masa dikenakan untuk membayar balik pinjaman untuk projek tersebut. Bolehkah beliau memberi anggaran harga bagi tiap-tiap ton LPG yang dibeli oleh negara Jepun dan bagaimana harga ini dibandingkan dengan harga yang dijangkitkan dalam Rancangan Malaysia Keempat.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Projek yang dikendalikan di Bintulu ialah Projek Liquefied Natural Gas (LNG) dan bukannya Projek Liquefied Petroleum Gas (LPG) seperti yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat berkenaan. Projek LPG hanya dikendalikan di Semenanjung Malaysia.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG RUMAH JUDI TERBUKA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Rumah Judi Terbuka 1953; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan

Menteri Dalam Negeri dibaca kali yang pertama; akan dibaca kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG ANGKATAN TENTERA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Angkatan Tentera 1982; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Pelajaran, dibaca kali yang pertama; akan dibaca kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PEJABAT POS (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang. (14hb Oktober 1983)".

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya lihat beberapa televisyen kamera di dalam Dewan ini, sekarang saya kemukakan Rang Undang-undang Pejabat Pos untuk dibincangkan. (*Ketawa*). Kalau tidak ada Ahli yang berucap, saya minta Yang Berhormat Menteri menjawab.

Wan Abu Bakar bin Wan Mohamad: (*Bangun*).

Tuan Yang Dipertua: Ada, oh! Saya minta maaf, saya ingat Yang Berhormat sudah habis kerana Yang Berhormat kata ada sedikit sahaja lagi. Silakan.

3.38 ptg.

Wan Abu Bakar bin Wan Mohamad (Jerantut): Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan terima kasih kerana diberi peluang menyambung semula

sedikit lagi ucapan saya ini bagi menyokong Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan).

Tuan Yang Dipertua, seperti yang saya katakan tidak syak lagi bahawa dengan pengenalan perkhidmatan "telefon" ini semua pihak akan mendapat faedah, rakyat akan mendapat satu lagi perkhidmatan baru yang akan dapat menjimatkan masa, tenaga dan juga dari segi kewangan dan bagi pihak Kerajaan pula akan mendapat satu lagi punca bagi menambahkan hasilnya. Sesuai dengan kehendak Kerajaan untuk mengimbangkan pembangunan bagi semua kawasan dalam negara kita ini, peringkat luar bandar dan juga peringkat bandar, maka saya merasakan perkhidmatan telepost ini juga patut benar didapati ataupun diterima oleh rakyat kita di luar bandar. Ini tentunya akan menambahkan beban Jabatan Pos ini seperti yang pernah saya katakan pada hari Jumaat lalu dalam membincangkan pindaan ini juga bahawa Jabatan Pos pada tahun 1981 misalnya telah mengendalikan barang-barang pos berjumlah 1.7 bilion dan tahun 1982 sebanyak 1.9 billion. Namun pun begitu kerana tambahan kepada aktiviti ini juga mendatangkan hasil kepada Jabatan ini dan sangat perlu semua rakyat mendapatinya.

Saya mencadangkan sesuai dengan ini maka Pejabat-pejabat Pos di luar-luar bandar dibesarkan terutamanya di peringkat daerah-daerah yang kebanyakan pada masa ini tidaklah begitu besar seperti yang ada di bandar-bandar besar, semoga dengan ini Jabatan Pos juga Kementerian yang berkenaan akan dapat lebih segera memberikan perkhidmatan telepost ini ke luar-luar bandar juga.

Tuan Yang Dipertua, sehubungan dengan itu juga tentunya perkhidmatan telepost ini untuk menjamin ianya sampai ke tempat yang dituju dengan segera seperti yang

dikehendaki oleh penghantarnya. Maka saya berharap juga Kementerian dan Jabatan Pos ini akan dapat memperbaiki beberapa perkara terutamanya berkaitan dengan sistem alamat, tempat-tempat seperti yang saya katakan pada minggu lalu juga.

Walaupun di negara kita ini telah diperkenalkan sistem "Pos Kod", sekarang ini tidak berapa digunakan lagi dan saya juga dimaklumkan Jabatan Pos akan memperkenalkan semula satu sistem yang baru yang telah dikemaskinikan berkenaan dengan sistem pos kod ini.

Pada pendapat saya, Tuan Yang Dipertua, bagi menjamin segala-galanya berjalan dengan baik, surat-surat dan juga benda-benda pos ini sampai ke tempat-tempat yang dituju di semua kawasan, maka tidaklah memadai sistem pos kod itu dijalankan di bandar-bandar besar sahaja seperti di Kuala Lumpur. Kita perlu juga memikirkan bagaimana kita mengadakan satu sistem seperti sistem pos kod ini di luar-luar bandar di peringkat negeri, daerah, mukim dan mungkin juga di peringkat-peringkat kampung kerana kita dapati banyak kekeliruan berkenaan dengan alamat-alamat menyebabkan kakitangan-kakitangan Jabatan Pos sendiri kadang-kadang tidak dapat menghantar surat-surat kepada alamat-alamat yang tidak lengkap. Kalau pihak Kerajaan menyediakan satu sistem yang baik dan diikuti oleh semua, maka saya berasa perkara-perkara seperti ini tidak akan berlaku lagi.

Misalnya kalau di kampung-kampung ataupun di bandar-bandar kecil, sebagai contoh menggunakan alamat seperti rumah murah, rumah kos rendah ini banyak. Misalnya di tempat saya itu ada 4 rumah kos rendah semuanya dialamatkan "Rumah Kos Rendah, Jerantut". Keempat-empat peringkatnya pun kita

tak tahu dan menyebabkan kekeliruan timbul dan telepos ini juga kita akan menghantarkan melalui Pejabat Pos dan untuk memberitahu orang ramai pun melalui Pejabat Pos juga.

Jadi, saya fikir kalau kita hendak menambah modenkan perkhidmatan kita dengan pengenalan telepos ini dan juga beberapa kecekapan perkhidmatan ini seperti yang pernah saya katakan pada hari Jumaat lalu, maka kita perlulah mengada dan mengemaskinikan sistem alamat di tempat-tempat di negara kita.

Tuan Yang Dipertua, akhir sekali saya sekali lagi mengucapkan tahniah kepada Timbalan Menteri yang berkenaan yang telah membawa Rang Undang-undang Pindaan ini dan tidak syak lagi ia akan menjadikan satu perkhidmatan yang sangat berguna kepada semua pihak dan berharap benarlah semoga saranan-saranan yang saya telah bawa ini mendapat pertimbangan daripada Kementerian dan juga Kerajaan semoga semua sekali perkhidmatan kita yang moden ini tidak sahaja dapat dinikmati oleh kita yang duduk di bandar-bandar, tetapi juga di seluruh peringkat negara kita, di kampung-kampung, di desa-desa dan juga di luar bandar.

Maka dengan itu, Tuan Yang Dipertua, saya menyokong pindaan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Batang Padang.

3.45 ptg.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim (Batang Padang): Tuan Yang Dipertua, saya bangun turut menyokong Akta Pejabat Pos 1983, iaitu menambahkan lagi seksyen baru daripada 14A kepada 14B Pos 1947.

Tuan Yang Dipertua, pindaan ini adalah perlu sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Tenaga, Pos dan

Telekom semasa membentangkan Rang Undang-undang pada hari Jumaat yang lalu bagi memperkenalkan satu perkhidmatan yang baru dinamakan "Perkhidmatan Telepos", Pejabat Pos, pengguna-pengguna boleh menerima dan menghantar dokumen-dokumen dengan melalui perkhidmatan ini. Orang ramai akan diperkenalkan perkhidmatan telepos ini setelah ditetapkan oleh Yang Berhormat Menteri nanti.

Oleh itu saya mohon menegur Kementerian ini berkaitan dengan Jabatan Pos di samping memperkenalkan satu perkhidmatan yang baru dan moden, maka hendaklah dibetulkan beberapa perkara yang masih tidak ada pembaharuan dan perubahan, misalnya bangunan Pejabat Pos. Kita tidak dapat nafikan bahawa bangunan Pejabat Pos telah dibina tetapi masih banyak lagi bangunan lama yang tidak diganti atau diubahsuaikan, setengah-setengahnya masih terdapat bangunan yang begitu usang bentuk sejak asal tidak diubahsuai walaupun bandar ataupun tempat-tempat itu telah berubah bentuknya, Pejabat Pos masih bentuk-bentuk lama dan bangunan sebelum perang dunia ada lagi, bahkan ada Pejabat Pos tidak dibaiki kerosakannya. Misalnya di tempat saya namanya Temoh, sejak asal didirikan hingga sekarang apabila minta dibaiki kerana buruk sangat, peruntukan yang dikenakan oleh Jabatan Kerja Raya \$15,000, pihak Pos Besar boleh menghantarkan \$5,000, ertinya membaiki sedikit-sedikit sahaja, walhal Pejabat Pos ini adalah sangat penting untuk menjaga khazanah Kerajaan dan hak-hak orang ramai di dalamnya.

Begitu juga tentang uniform. Ada posmen-posmen yang saya dapati memakai uniform yang tak lengkap; ada yang tak pakai seluar-pakai baju

sahaja dengan topi, ada kadang-kadang pakai seluar dengan topi, kadang-kadang topi sahaja topi posmen, lain-lain barang sendiri (*Ketawa*). Kalau kita bandingkan dengan posmen-posmen negeri luar atau orang luar datang ke negara kita ini mereka gelak tengok posmen yang tak siap uniform. Ini mintalah Timbalan Menteri kita mengambil perhatian yang sungguh-sungguh.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat, berkenaan tajuk ialah berkenaan "telepost services", bukan uniform posmen!

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang Dipertua, berkaitan. Hendak menegur sedikit, selain daripada saya menyokong ini saya menegur ada beberapa perkara sesuai dengan pemodenan telepos ini dengan keadaan-keadaan yang ada dalam pos, ini hendak menerangkan sedikit, lepas itu saya balik ke sana.

Tuan Yang Dipertua: Ya, balikkah (*Ketawa*). Balik cepat-cepat sedikit bagus!

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang Dipertua, berkaitan dengan disiplin. Yang lebih berkaitan lagi dengan perkhidmatan baru ini ialah kenderaan. Van yang membawa surat dan barang-barang bungkusan kiriman selalu tergendala disebabkan kerosakan selalu berlaku. Ini adalah disebabkan kenderaan yang ada pada hari ini terlalu tua dan tidak layak lagi untuk dipakai. Terdapatlah di mana-mana worksyop dalam daerah-daerah terletaklah pos kereta merah itu di tepi-tepi worksyop. Ini menunjukkan Pejabat Pos ini tidak ada pembaharuan di dalam segi kenderaan.

Saya berpendapat sekiranya berlakulah kegelinciran keretapi antara Tapah Road dengan Rawang

mestilah barang-barang pos ini dibawa melalui kereta/van. Bagi keretapi di Rawang untuk hendak sampai ke Kuala Lumpur misalnya kenderaan yang baik tidak ada, sudahlah keretapi tergelincir, semua kereta Pejabat Pos pula tua.

Tuan Yang Dipertua, ada juga berkaitan dengan telepos ini berkenaan dengan penyampai-penyampai, iaitu posmen. Penyampai-penyampai telepos ini nanti selain daripada basikal yang diberi, dikajilah balik keadaannya hari ini basikal ini sudah ke belakang sedikit, begitu lambat, pendek kata lebih laju anjing daripada basikal. Yang boleh mengatasinya ialah motosikal-motosikal kecil, iaitu Honda dan Yamaha yang kecil-kecil itu yang Pandang ke Timur semua ini. Apabila kita menggunakan ini kerana telepos yang hendak dihantar ini lebih cepat sampai, jadi kalau bahaya anjing-anjing, bila anjing buru, motosikal ini boleh lebih mendahului anjing, itu lagi selamat bagi posmen.

Begitu juga kawasan-kawasan sekarang sudah luas, dahulu tak ada perumahan, sekarang keadaan perumahan misalnya satu tempat kecil, katakan di Tapah dahulu tidak ada kawasan perumahan, sekarang berpuluh-puluh di sekitar kawasan itu. Posmen bolehlah tidak payah ditambah tetapi dengan adanya kenderaan seperti motosikal ini sangat perlu untuk mereka mempercepatkan menghantar telepos-telepos yang berkenaan.

Tuan Yang Dipertua, saya berasa bangga dan mengucapkan terima kasih kerana telah memperkenalkan kepada orang ramai oleh Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos usaha ini dimulakan untuk dalam negeri akan diadakan lebih dahulu dan Insya Allah akan diperluaskan pula penghantarannya ke luar negeri dalam tahun 1984 kata Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan

pada hari Jumaat semalam sebagaimana yang dinyatakan. Perkhidmatan ini akan disediakan di beberapa Pejabat Pos Besar sahaja. Saya harap Tuan Yang Dipertua, kalau menunggu-nunggu Pejabat Pos Besar sahaja tentulah tidak dapat menikmati oleh orang ramai di tempat yang sedang-sedang besar itu. Kalau dapat biarlah apabila sampai masanya kelak Pejabat Pos yang sedang besar terutamanya di semua pejabat pos di daerah-daerah hendaklah diadakan. Itulah sahaja, Tuan Yang Dipertua, saya turut menyokong Rang Undang-undang Akta Pejabat Pos yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri hari Jumaat yang lalu. Sekian,

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Pasir Puteh.

3.51 ptg.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad (Pasir Puteh): Tuan Yang Dipertua, saya ingin turut menyokong suatu Akta untuk meminda Akta Pos 1947. Dengan pindaan ini bermakna satu pembaharuan atau satu cara baharu dalam penghantaran surat dengan lebih cepat. Jadi dengan ini saya mengucapkan tahniah kepada Perkhidmatan Pos dengan mengadakan telepost service dengan izin yang sedikit sebanyak boleh memberi cara penghantaran surat dengan lebih cepat menghantar berita lebih cekap dengan ini boleh memudahkan kepada firma kecil dan orang-orang perseorangan yang kaya dan juga orang-orang perseorangan yang mempunyai kewangan dan ini juga bagi memberi faedah kepada orang-orang yang berada di bandar. Tetapi walaupun begitu dalam mengalukan-alukan pembaharuan ini, kita kena ingat bahawa cara ini tidak begitu popular kepada orang-orang di kampung atau orang-orang luar bandar. Dan jika sekiranya ini dilaksanakan ini hanya satu cara yang

baharu tetapi yang popular sekali ialah cara penghantaran surat biasa yang dilakukan oleh orang-orang kampung untuk kepentingan diri mereka.

Jadi apa yang saya hendak bentangkan di sini ialah cara yang popular inilah yang patut dipermodenkan iaitu cara penghantaran pengiriman surat biasa. Yang kita tahu kalau kita memandangkan kenderaan yang digunakan dan cara penghantaran yang dibuat tidak ada sebab mengapa surat itu akan mengambil masa lima atau sepuluh hari untuk sampai kepada penerimanya.

Misalnya, daripada Kota Bharu kita boleh mengatakan tidak ada sebab sekiranya pagi surat itu daripada Pasir Puteh telah dihantar ke Kota Bharu. Dan tengahari atau petang dibawa ke Kuala Lumpur dan besok mungkin boleh sampai kepada penerimanya di Kuala Lumpur; dan begitulah sebaliknya kalau daripada Kuala Lumpur. Tetapi mengapa mengambil masa lebih daripada lima hari, kadang-kadang sampai surat itu sepuluh hari setelah upacara yang dijemput telah berjalan, surat baharu diterima. Jadi kalau kita melihat dengan kelengkapan yang dibeli dan kemudahan dan cara yang dibuat tidak ada sebab mengapa kelambatan ini berlaku. Oleh itu dengan kelambatan ini saya minta kepada pihak Kementerian ini mengkaji apakah sebab-sebab kelambatan yang menyebabkan surat ini menjadi lambat. Dengan kemudahan dan cara yang ada ini telah pun boleh dipercepatkan. Oleh kerana sebab-sebab inilah menimbulkan ketidakpercayaan setengah-setengah mereka terhadap Perkhidmatan Pos ini. Walaupun mereka memakai pos ekspres lebih cepat tetapi mereka tidak percaya dengan sebab itu mereka menggunakan hantaran surat dengan secara persendirian, dengan secara private, dengan cara melalui

bas-bas ekspres yang lebih cepat daripada melalui pejabat pos, walaupun bayaran sekeping surat \$2.00.

Sekarang ini timbul bahawa penghantaran surat melalui bas-bas ekspres, Bas Budaya Ekspres dan beberapa bas-bas lain yang digunakan, petang ini kita hantar, pagi besok sampai di Kuala Lumpur, petang ini hantar daripada Kuala Lumpur pagi besoknya sampai ke Kota Bharu—semua bungkusan. Jadi dengan ini kita tidak hairan, ini bermakna rakyat yang memerlukan perkhidmatan yang lebih cepat, lebih cekap, dia tidak sayang duit. Walaupun setemnya naik sampai 50 sen untuk surat biasa, rakyat mesti menerima keadaan ini tetapi apa yang penting perkhidmatan yang cekap, perkhidmatan yang lebih baik dan lebih cepat, itu yang dikehendaki.

Kalau sekiranya perkhidmatan pos ini lebih cekap, saya rasa bas ekspres yang menjalankan perkhidmatannya sudah tidak laku lagi. Tetapi sekarang keadaan private secara ini telah dijalankan hanya dalam beberapa jam surat itu boleh sampai, habis lama dalam masa sehari setengah surat ini akan sampai kepada si penerima. Jadi dengan sebab itulah maka saya meminta kepada pihak yang berkenaan mengkaji apakah sebab kelambatan yang menyebabkan surat itu lambat sampai. Adakah sebab pengirim itu tidak pandai menulis alamat dengan betul ataupun disebabkan oleh kelambatan dari segi penyusunan surat.

Misalnya dihantar dengan kapal terbang daripada Kota Bharu ke Kuala Lumpur dalam masa sejam surat itu akan sampai ke Kuala Lumpur; adakah sebab surat itu berlambak-lambak di dalam baggage tempat barang, tempat itu diambil sesudah dua hari kemudian, ataupun apa sebabnya. Ini harus diadakan satu kajian yang menyeluruh supaya

keadaan ini lebih cekap dan lebih memberi faedah dan lebih memberi kepercayaan kepada rakyat yang ingin perkhidmatan pos.

Selain daripada itu, saya mengusulkan juga, saya tidak tahu sama ada berjalan atau tidak, tetapi mengadakan peralatan moden bagi pejabat pos ini supaya keadaan ini lebih cepat misalnya dalam masalah penyusunan surat tidak memakai tenaga manusia tetapi kalau boleh memakai tenaga mesin, alat yang boleh mempercepatkan. Dan kalau sekiranya tidak dengan cara yang lebih moden pakai alat-alat itu maka tambahkan kakitangan. Saya tahu keadaan ini juga akan bersangkut dengan JPA, kadang-kadang kalau jabatan hendak minta menambahkan pegawai ini cukup susah JPA hendak beri. Jadi pihak Kerajaan, pihak Kementerian harus memberi perkara ini supaya mendapat perhatian pihak JPA supaya permintaan kakitangan untuk menambahkan sesuatu Jabatan itu adalah penting bagi menimbulkan kepercayaan rakyat kepada perkhidmatan yang dilakukan oleh Kerajaan. Jadi kalau sekiranya kita kekurangan kakitangan kita tambah dengan peralatan-peralatan yang cukup dan lebih moden tidak ada sebab keadaan ini menyebabkan tergendala penghantaran surat dari satu tempat ke satu tempat terutama seperti tempat yang jauh seperti pantai barat ke pantai timur dan sebaliknya.

Di dalam keadaan sekarang saya rasa yang lebih popular yang lebih diminta oleh rakyat iaitulah dengan adanya Perkhidmatan Pos Bergerak yang dijalankan oleh Perkhidmatan Pos. Ini kita mengucapkan tahniah kepada pejabat pos yang telah mengadakan perkhidmatan ini kepada rakyat sehingga rakyat yang tidak tahu untuk menyimpan wang menggunakan Bank Simpanan Nasional tetapi mereka ini tahu menggunakan dan menyimpannya dan dapat juga

menggunakan kemudahan-kemudahan Kerajaan tetapi malangnya tidak mencukupi.

Ada setengah tempat dihantarkannya motokar, dihantarkannya van tetapi tidak hantar kakitangan, akhirnya van itu tinggal begitu sahaja. Kalau hendak diambil kakitangan daripada yang ada, pejabat yang ada sudah tentu tidak akan mencukupi dan keadaan yang lebih teruk lagi keadaan kekurangan kakitangan di pejabat pos ini dengan adanya cara yang diadakan sekarang iaitu pusat bayaran setempat (one-stop agency) yang dijalankan sekarang, dengan izin, di mana keadaan beban kerja yang lebih kepada pegawai-pegawai pos tanpa pertambahan kakitangan. Ini menyebabkan keadaan yang tidak cekap timbul di pejabat-pejabat. Dan satu lagi, minta maaf, saya hendak sebut bukan hendak menyentuh pihak berkenaan iaitu ramainya satu tempat itu adanya kerani-kerani wanita. Kadang-kadang dia emergency dua sekali overhall menyebabkan kekurangan dua kakitangan. Dengan sebab kekurangan inilah menyebabkan keadaannya tidak dapat disusun, satu pejabat kalau ada lima, enam kakitangan wanita, keadaan masa untuk bersalin itu sekali sampai tiga orang sekali cuti. Maka akan lumpuhlah di pejabat itu.

Jadi saelok-eloknya tidak akan menempatkan begitu ramai pegawai-pegawai itu di tempat-tempat, di pejabat-pejabat kecil yang tidak dapat disusun. Kalau hendak ramai perempuan biarlah buat di ibu pejabat atau pejabat besar yang boleh menyusun keadaan tetapi kalau ditempatkan satu tempat yang kecil, kalau ada dua-tiga kerani wanita kalau dua sudah cuti bersalin sudah tentu yang seorang itu tidak akan memberi perkhidmatan yang cekap sebagaimana tiga orang tadi. Jadi ini

mungkin dapat disusun oleh pihak yang berkenaan supaya kakitangan itu dapat mencukupi.

Ini merupakan rungutan, apabila kita mengadakan pusat pembayaran setempat, maka beban kerja sudah bertambah tetapi kakitangan tidak bertambah. Jadi inilah keadaan yang menyebabkan rungutan dan rungutan itu sudah tentulah akan ditimpakan kepada pihak pemimpin kita atau pihak kita sendiri yang bertanya apakah kelemahan perkhidmatan yang diberi oleh pejabat pos yang tidak efisien dan sebagainya. Itulah kita takut yang kita sama-sama akan menanggunya.

Satu lagi suka saya hendak menyebut iaitu banyak wakil pos yang ditubuhkan oleh pihak Pos di kampung-kampung. Dan setahu saya kakitangan yang bekerja itu adalah kakitangan part-time, kadang-kadang tok penghulu, kadang-kadang tokeh kedai diberi dengan imbuhan \$10—\$25 dan ada seorang posmen, kadang-kadang tak ada langsung. Jadi kita minta kepada jabatan ini supaya mengadakan wakil pos itu dengan mengadakan seorang pegawai yang tetap atau kerani yang tetap sekurang-kurangnya seorang posmen yang tetap tidak diberi tugas part-time lagi sebagaimana yang ada sekarang ini.

Misalnya, kita adakan sekurang-kurangnya satu, kalau tak ada seorang kerani jangan buat wakil pos. Kalau setakat hendak beri kerja sambilan kepada tokeh kedai untuk memberi perkhidmatan pos yang lebih cekap kerana surat itu akan hilang begitu sahaja. Jadi diminta supaya diadakan satu kakitangan yang tetap, pagi dia menerima surat, petang dia menghantar surat ke kampung, misalnya. Jadi ada masa bertugas, jadi beri perkhidmatan yang sepenuh masa iaitu wakil pos tetap. Kalau sekiranya tidak mencukupi hanya katalah surat itu tak banyak maka jangan tubuhkan

wakil pos itu, biar mereka itu berjalan ke bandar-bandar untuk pos surat tetapi kalau tempat yang sepatutnya kita mengadakan wakil pos biarlah pejabat pos itu mampu untuk mengadakan satu kakitangan yang tetap dan dia juga merupakan kerani menjalankan kerja di waktu pagi, di waktu petang dia juga menghantar surat-surat ke kampung-kampung. Ini akan lebih memberi keselamatan kepada surat yang kita kirim, selain daripada kita dapat memberi perkhidmatan yang lebih cekap dalam perkhidmatan pos dan juga tanggungjawab terhadap kiriman kita itu lebih terjamin. Kalau kita hantar kepada orang kerja part-time sudah tentu dia tidak bertanggungjawab kerana dia hanya dapat \$25 apa dia hendak gaduh, apa dia hendak gaduh tanya fasal surat, apa dia hendak gaduh hendak hantar, apa gaduh hendak cakap kepada orang ramai, cukup untuk jual setem sudah, siapa hendak beli setem jual, tak beli pun sudah.

Inilah keadaannya supaya kakitangan yang di peringkat daerah penuh bertanggungjawab. Maka dengan sebab itu patut diadakan kakitangan tetap. Satu lagi saya minta pejabat pos itu kenderaan-kenderaannya memilih satu warna yang lebih baik, jangan ambil warna orang lain. Tak tahulah sama ada pejabat bomba ambil warna pejabat pos atau pejabat pos ambil warna pejabat bomba sebab semua merah. Kalau orang tak mengerti membaca dia kata itu Fire Brigade ataupun kereta bomba dikatakan kereta pos. Jadi diminta kalau sekiranya van itu jabatan kesihatan, dia pakai warna putih; kita tahu putih daripada jabatan kesihatan, merah daripada bomba kerana api, maka carilah macam hijau muda untuk warna van pos. Jangan hijau tua, tak mahu, hijau tua jangan; itu bahaya. Hijau muda yang lebih menarik orang tengok. Jadi supaya kita dapat membezakan kepada orang

kampung itu van hijau muda datang, kadang-kadang bomba datang dia kata pos datang, rupanya bukan, sampai dekat tengok bomba. Jadi inilah keadaan warna-warna seperti ini memberi tarikan kerana kita tahu bahawa negara kita masih banbuta huruf, masih ada orang-orang kampung yang tidak tahu menentukan warna. Jadi warna ini adalah penting jadi biarlah ada satu warna yang boleh menarik.

(Dr Abdul Hamid bin Pawanteh *mempengerusikan Mesyuarat*) jadi dengan itu saya menyokong pindaan Rang Undang-undang ini supaya memberi perkhidmatan lebih baik yang lebih cekap dengan pemodenan yang ada ini semoga tidak akan tergendala berita yang dihantar ke seluruh negara. Sekian, terima kasih.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh: Ahli Yang Berhormat dari Parit.

4.06 ptg.

Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis (Parit): Tuan Yang Dipertua, saya juga mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos kerana telah membawa satu Rang Undang-undang iaitu satu Akta untuk meminda Akta Pejabat Pos, 1947 yang disampaikan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri pada hari Jumaat yang lepas.

Dengan mengemukakan suatu seksyen baru iaitu seksyen 14B yang memberi kuasa kepada Pejabat Pos untuk memperkenalkan satu jenis perkhidmatan baru yang dikenali sebagai perkhidmatan telepos, dengan sistem ini sudah tentulah orang ramai akan mendapat perkhidmatannya yang lebih mudah, cepat dan lebih memuaskan untuk menghantar sebarang berita, dokumen dari satu tempat ke satu tempat yang lain.

Tuan Yang Dipertua, semasa Yang Berhormat Timbalan Menteri membentangkan Rang Undang-undang ini ternyata bahawa Kerajaan Barisan Nasional yang memerintah pada hari ini sentiasa memikirkan ataupun mencari jalan untuk memberikan perkhidmatan yang memuaskan kepada orang ramai tak kira sama ada orang itu menyokong Kerajaan ataupun menentang, segala kebaikan yang dibuat oleh Kerajaan di mana mereka sendiri menggunakannya dengan begitu memuaskan tanpa mengucapkan terima kasih.

Yang Berhormat Timbalan Menteri juga ada menyebutkan bahawa perkhidmatan ini di peringkat awalnya akan diperkenalkan di bandar-bandar besar sahaja. Ini bermakna hanya penduduk-penduduk di sekitar bandar besar sahaja yang akan dapat menikmati kemudahan perkhidmatan ini. Maka di sini saya mencadangkan supaya perkhidmatan telepos ini hendaklah disegerakan di kawasan-kawasan bandar kecil dan tidak ketinggalan juga di luar-luar bandar selepas perkhidmatan ini berjaya kelak di kawasan bandar-bandar yang besar. Ini adalah kerana pertimbangan hendaklah dibuat dengan seadil-adilnya kepada rakyat luar bandar kerana sudahlah di masa-masa yang lepas mereka itu ketinggalan di dalam semua kemudahan-kemudahan kerana kemudahan-kemudahan yang dinikmati oleh penduduk-penduduk luar bandar itu kebanyakannya adalah disediakan selepas negara kita mencapai kemerdekaan. Sebelum itu kita sedia maklum bahawa penduduk-penduduk di luar bandar ditindas dan ditekan tidak diberi sebarang kemudahan oleh pihak penjahaj, pada hal kita juga sedar bahawa di luar-luar bandar terdapat ramai orang yang menyokong Kerajaan, orang-orang yang sentiasa berterima kasih kepada budi yang telah ditaburkan oleh

Kerajaan dan orang yang sentiasa menyokong dasar-dasar yang dibuat oleh Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua, kita harus sedar bahawa selama ini penduduk-penduduk luar bandar begitu jauh ketinggalan daripada nikmat-nikmat dan kemudahan-kemudahan Kerajaan jika dibandingkan dengan mereka yang tinggal di bandar-bandar. Kekurangan-kekurangan yang mereka dapati itu termasuklah kemudahan Perkhidmatan Pos seperti yang telah ditimbulkan oleh beberapa orang Ahli-ahli yang telah bercakap sebelum saya ini. Jadi bagi membuktikan perkara ini, saya ingin menarik perhatian Tuan Yang Dipertua dan juga Yang Berhormat Timbalan Menteri di kawasan saya sendiri. Di kawasan saya yang penduduknya hampir 95,000 orang sekarang ini hanya disediakan dua Pejabat Pos Kecil iaitu satu terletak di Pekan Kecil Parit dan satu terletak di Pekan Bota Kanan. Jadi dengan dua Pejabat Pos yang kecil dan yang serba-serbi tidak lengkap kalau dibandingkan dengan kemudahan-kemudahan di Pejabat-pejabat Pos Besar di bandar-bandar sudah tentulah ini tidak dapat memberi perkhidmatan yang memuaskan kepada penduduk-penduduk yang begitu ramai.

Jadi dengan adanya pertambahan ataupun menyediakan lebih banyak Pejabat-pejabat Pos yang diletakkan di kawasan-kawasan ini sudah tentulah akan menambah kemudahan-kemudahan kepada penduduk-penduduk di kawasan tersebut.

Di kawasan saya juga terdapat kawasan pendalaman yang selalu menghadapi masalah menerima, mengirim surat ataupun mengirim apa-apa juga urusan yang berkaitan dengan pos. Kerana kalau hendak sebutkan kemudahan-kemudahan asas yang lain memanglah banyak yang belum sampai ke tempat tersebut.

Sedangkan kemudahan pengiriman surat pun amat sukar kerana jalan belum disediakan dengan sempurna. Apatah lagi kalau sekiranya hendak menyampaikan satu-satu berita-berita penting, berita-berita kecemasan ataupun berita-berita kematian, kerana di kawasan tersebut tidak ada kemudahan-kemudahan ini. Perkhidmatan-perkhidmatan ataupun penyampaian surat-surat selalunya tidak dihantar terus ke rumah-rumah mereka kerana tidak ada posman yang berkhidmat terus ke kampung-kampung pendalaman yang saya sebutkan tadi. Melainkan surat-surat atau kiriman-kiriman diletak di kedai-kedai ataupun di mana-mana yang difikirkan boleh ditemui oleh penerima-penerima surat tersebut. Jadi ini mengakibatkan selalunya surat lambat sampai kadang-kadang hilang terus di jalan. Maka di sini saya mencadangkan supaya Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos ini khasnya kepada Jabatan Pos supaya menyediakan lebih banyak wakil-wakil pos di merata-merata kampung terutamanya di kawasan-kawasan pendalaman. Dan fungsi-fungsi kepada wakil pos ini juga hendaklah diperluaskan ataupun dinaikkan tarafnya seperti yang telah ditimbulkan ataupun yang telah disarankan oleh Yang Berhormat Pasir Putih.

Saya memanglah bersetuju supaya perkhidmatan wakil-wakil pos ini diperluaskan lagi, dipertingkatkan ataupun dinaikkan tarafnya, iaitu dengan menyediakan seorang pegawai ataupun seorang kerani yang bertanggungjawab penuh menyediakan posman-posmannya dan juga kemudahan perhubungan iaitu dengan menyediakan telefon di tiap-tiap wakil-wakil supaya kalau sekiranya berlaku satu-satu kecemasan atau berita-berita penting dapatlah dibuat hubungan dengan menggunakan telefon melalui wakil pos yang tersebut.

Tuan Yang Dipertua, saya juga mencadangkan supaya perkhidmatan kereta pos bergerak ini diperbanyakkan dan menambahkan lagi kekerapan perkhidmatan mereka di kawasan-kawasan yang jauh dari pejabat-pejabat pos supaya urusan-urusan yang perlu oleh penduduk-penduduk di kawasan-kawasan pendalaman, kawasan luar bandar dapat mereka nikmati bersama.

Yang Ketiga, saya cadangkan supaya Kementerian ini menentukan dan juga mengawasi supaya perkhidmatan-perkhidmatan mereka yang di luar bandar ini benar-benar Bersih, Cekap dan Amanah dan tidak menimbulkan rasa tidak puas hati kepada orang ramai yang menerima perkhidmatan daripada mereka.

Tuan Yang Dipertua, dengan adanya kemudahan-kemudahan yang saya sebutkan maka tidaklah timbul lagi masalah yang besar yang selama ini sentiasa dihadapi oleh penduduk-penduduk di kawasan-kawasan pendalaman. Dan ini juga mungkin akan dapat merapatkan jurang perbezaan antara perkhidmatan yang diberikan antara orang ramai di bandar-bandar dengan yang di luar bandar. Buat akhirnya saya merayu sekali lagi supaya pelaksanaan perkhidmatan telepos hendaklah disegerakan bukan sahaja di pekan-pekan besar tetapi juga di pekan-pekan kecil dan di luar-luar bandar. Walaupun ini akan mengakibatkan perbelanjaan yang besar tetapi perbelanjaan yang besar itu akan mendapat sambutan dan akan dapat memudahkan rakyat yang sentiasa memberikan sokongan kepada dasar-dasar Kerajaan kita.

Maka dengan ini saya dengan sukacita menyokong dengan sepenuh hati akan Rang Undang-undang yang dibentangkan. Sekian, Tuan Yang Dipertua, terima kasih.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh: Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar.

4.18 ptg.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang Dipertua, saya cuma untuk bangkit satu dua perkara atas perbahasan saya terhadap Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan) Tahun 1983. Sepertimana yang dijelaskan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk mengemukakan satu seksyen baru iaitu seksyen 14B untuk memberi kuasa kepada Jabatan Pos untuk memperkenalkan satu jenis perkhidmatan baru yang akan dikenali sebagai perkhidmatan telepos sepertimana dijelaskan dalam Rang Undang-undang itu.

Tuan Yang Dipertua, saya ingin mengalu-alukan Rang Undang-undang (Pindaan) ini yang membolehkan Jabatan Pos memperkenalkan satu perkhidmatan yang baru kepada orang ramai yang selaras dengan proses permodenan sistem pos serta juga sebagai usaha meningkatkan perkhidmatan pos bagi kemudahan-kemudahan orang ramai. Selama ini orang ramai yang hanya bergantung kepada perkhidmatan mail biasa, mail segera atau telegram untuk berhubung antara satu sama lain dan perkhidmatan-perkhidmatan ini amat terbatas kesegeraannya kerana masa yang diambil antara waktu mengirim dan waktu menerima mail adalah memakan masa dan sekiranya dokumen yang hendak dikirimkan itu amat mustahak maka ianya tidak dapat dihantar dengan segera.

Apabila perkhidmatan telepos ini diperkenalkan nanti, saya berpendapat bahawa ianya merupakan satu perkhidmatan yang amat berguna kepada orang ramai baik dari golongan awam atau golongan perniagaan atau perdagangan kerana

mereka dapat berhubung dan menerima message atau bahan-bahan penerangan dengan segera.

Tuan Yang Dipertua, dalam hal perkhidmatan telepos ini dan dengan adanya perkhidmatan yang baru ini, saya hendak mengesyorkan di sini bahawa pihak Kerajaan hendaklah memastikan bahawa ia mempunyai peruntukan wang yang cukup untuk membeli mesin atau peralatan-peralatan yang akan dipasang di pejabat pos dan juga dapat melatih kakitangan yang akan mengendalikan mesin-mesin itu.

Saya juga berharap bahawa di tiap-tiap Pejabat Pos di bandar-bandar dapat dilengkapi dengan mesin-mesin ini supaya perkhidmatan telepos ini dapat disampaikan kepada orang ramai. Saya tidak berharap bahawa oleh kerana masalah kewangan dan oleh sebab tidak ada peruntukan yang cukup maka pihak yang berkenaan tidak dapat membeli mesin-mesin untuk mencapai tujuan menyampaikan perkhidmatan telepos ini.

Seperkara yang mendapat perhatian apabila kita bercakap tentang perkhidmatan telepos ini ialah tentang caj perkhidmatan yang akan dilevi oleh Jabatan Pos ke atas orang ramai yang menggunakan perkhidmatan ini. Dalam ucapan Yang Berhormat Timbalan Menteri, beliau ada menyatakan bahawa kadar caj perkhidmatan itu yang akan dilevi oleh Jabatan Pos akan dan adalah berpatutan. Saya berharap bahawa apa yang disebut, apa yang disifatkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebagai caj atau kos berpatutan akan benar-benar berpatutan apabila caj itu dirumus oleh Jabatan Pos.

Saya ingin menegaskan di sini bahawa jika caj itu mahal, caj yang dilevi untuk orang ramai menggunakan perkhidmatan telepos

ini, maka ini akan menyebabkan orang ramai tidak berminat menggunakannya.

Tuan Yang Dipertua, di samping mengalu-alukan Rang Undang-undang ini saya juga ingin mengambil kesempatan ini untuk menggesa Jabatan Pos supaya meninjau berjenis-jenis perkhidmatan yang ada sekarang dan juga mengambil perhatian tentang masalah-masalah yang dialami oleh orang ramai sekarang tentang sistem biasa supaya langkah-langkah yang sesuai dapat diambil untuk mengatasi berbagai-bagai masalah seperti kelambatan serahan mel ataupun kiriman wang, telegram kerana kita sering mendengar rungutan-rungutan daripada orang ramai tentang kelemahan yang masih wujud sekarang dan kadang kala kita dapat lihat dalam suratkhbar tempatan mengenai berbagai-bagai aduan yang disampaikan oleh orang ramai mengenai masalah seperti kelambatan serahan mel dari satu tempat ke satu tempat. Oleh kerana dengan adanya Rang Undang-undang ini dan dengan pengemukakan satu perkhidmatan (service) yang terbaru, yang termoden, maka saya harap bahawa pihak yang berkenaan tidak akan melupakan perkhidmatan yang wujud sekarang dan sentiasa mengambil langkah-langkah yang sesuai untuk memperbaikinya.

Satu contoh yang saya ingin menyatakan di sini ialah tentang skop perkhidmatan kiriman mel segera. Saya rasa bahawa kiriman mel segera ini hendaklah diperluaskan lagi di seluruh Malaysia kerana pada masa ini perkhidmatan tersebut adalah terbatas di bandar-bandar besar sahaja. Saya harap bahawa ini adalah satu syor yang dapat diambil perhatian oleh pihak yang bertanggungjawab.

Tuan Yang Dipertua, nampaknya itulah sahaja pandangan saya terhadap Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan) ini.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh:
Yang Berhormat dari Batang Lupar.

4.25 ptg.

Datuk Edwin anak Tangkun (Batang Lupar): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Pejabat Pos, 1947 yang telah dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini hari Jumaat, 14-10-1983 yang lalu.

Di samping menyokong Akta baru-baru ini, ingin saya menyentuh satu dua perkara yang saya anggap penting supaya masalah-masalah yang sering berlaku di Pejabat Pos akan dapat diambil perhatian oleh Menteri yang berkenaan di masa yang akan datang. Yang pertama berhubung dengan masalah yang dihadapi oleh Pejabat Pos mengenai kekurangan pegawai-pegawai di Pejabat Pos yang ada berpengalaman tinggi untuk memasang telephone line yang secara moden di seluruh negara atau manpower dan juga kedua berhubung dengan kekurangan atau tidak kerjasama antara satu sama lain di Pejabat Pos.

Perkara ini sentiasa berlaku di tiap-tiap Pejabat Pos, namun demikian Yang Berhormat Menteri yang bertanggungjawab adalah perlu mengambil perhatian yang serius supaya semua pegawai-pegawai khasnya pegawai di Pejabat Pos akan dapat diberi arahan dengan penuh disiplin terhadap pegawai di Pejabat Pos sendiri dan juga terhadap orang ramai kerana saya telah ada menerima bantahan-bantahan dan syor dari orang ramai mengenai kekurangan fahaman iaitu berhubung dengan surat register yang datang dari luar negeri.

Contohnya, Tuan Yang Dipertua, huruf ataupun nama penuh yang tertulis dalam Kad Pengenalan contohnya MONTING ANAK SATOH dan nombor Kad Pengenalan

mereka K27854 tetapi surat yang diterima oleh Pejabat Pos itu MONTING ANAK SATOH dan nombor Kad Pengenalannya K27854—sama, cuma perbezaan di antara O dengan U. Surat register tersebut memanglah betul datang dari anak mereka yang telah bekerja di Brunei ataupun di luar Malaysia. Setelah mereka menerima surat panggilan dari Pejabat Pos, mereka juga telah pergi untuk menuntut surat register tersebut tetapi apabila sampai di Pejabat Pos mereka tidak dapat menerima surat register tersebut, padahal ini memang betul anaknya telah mengirimkan sepucuk surat register kepada ibunya yang bernama MONTING ANAK SATOH dan peruntukan wang sebanyak \$500. Pegawai di Pejabat Pos meminta ibunya menulis surat baru kepada anaknya di Brunei ataupun di luar Negeri, menulis surat baru kepada anaknya supaya nama dalam register itu diperbetulkan dan barulah pegawai di Pejabat Pos dapat mengeluarkan surat register tersebut.

Tuan Yang Dipertua, pada pendapat saya jika seorang namanya MONTING ANAK SATOH dengan perbezaan O dengan U itu tidak sama, dalam Kad Pengenalan itu sama dan nombor Kad Pengenalan juga sama, daya fikir nama yang berbeza O dengan U itu patut digunakan sekiranya ada seorang penjamin, seperti penghulu atau Ketua Masyarakat, Ahli Dewan Undangan Negeri atau Ahli Dewan Rakyat boleh menjadi penjamin atau saksi mereka supaya dapat terus menerima surat register kerana jika perkara ini terus dibiarkan, perkara ini akan menyusahkan kepada orang yang menerima surat register yang datangnya dari kawasan luar bandar.

Contohnya, Tuan Yang Dipertua, seorang itu misalnya datang dari Ulu Sekang. Kawasan Ulu Sekang ini sangat jauh, dan belanja bagi mereka

untuk turun dengan perahu panjang berenjin menggunakan 20 gelen minyak petrol dan harga bagi satu gelen \$6.00 dan kalaulah dua kali contohnya perbelanjaan hampir 40 gelen dan menjadikan belanja yang digunakan oleh mereka itu hampir \$240. Ini satu masalah yang sangat penting kepada seorang yang menerima surat register kerana mereka datangnya daripada jauh dan tidak ada jalan raya ke kawasan mereka. Jadi perkara ini saya fikir boleh dipertimbangkan oleh pegawai di Pejabat Pos supaya Ketua Masyarakat, ataupun Ahli Undangan Negeri yang berhampiran dengan Pejabat Pos boleh menjadi sebagai jaminan kepada mereka menerima surat register tersebut yang mana tidak sama huruf (spelling) supaya perkara ini tidak menyusahkan kepada siapa-pun di masa yang akan datang.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada itu walaupun tidak ada di dalam Rang Undang-undang ini tetapi oleh kerana Rang Undang-undang ini sepatutnya sudah lama diluluskan dalam Dewan yang mulia ini iaitu ada berkaitan dengan menaikkan pangkat di Jabatan Pos. Menaikkan pangkat juga satu masalah kerana hanya akan dapat melibatkan Pejabat Pos dan begitu juga pemasangan telefon lain pada satu tempat ke satu tempat tidak dapat dilaksanakan jika aturan kenaikan pangkat itu tidak seimbang.

Contohnya, Tuan Yang Dipertua, sekiranya seorang itu berkhidmat selama 20 tahun dan mereka itu didapati rajin bekerja dan mencukupi pengalaman yang tinggi tetapi mereka ditekankan oleh sebab mereka bercampur atau bergaul rapat dengan seorang ahli politik apa salahnya jika seorang itu didapati rapat bergaul rapat dengan Kerajaan Barisan Nasional kerana maksud mereka sentiasa menyokong Kerajaan Barisan Nasional dengan itu ianya sepatutnya akan dapat dipertimbangkan.

Kerajaan juga haruslah dapat memberi pertimbangan kepada mereka dan.

Saya fikir, Tuan Yang Dipertua, perkara untuk menaikkan pangkat di Pejabat Pos kepada seorang yang berpengalaman itu tidak boleh dibiarkan walaupun orang itu bukan keturunan orang Melayu. Saya bangkitkan perkara ini dalam Dewan yang mulia ini kerana saya dapati banyak keturunan kaum orang Dayak di Sarawak juga ada penuh pengalaman baik yang berkhidmat di peringkat negeri khasnya di Pejabat Pos memang banyak. Saya berharap bahawa pihak Menteri yang bertanggungjawab perlu mengambil perhatian dan menyiasat dengan teliti untuk memberi kepada Menteri Tenaga, Telekom dan Pos supaya menubuhkan satu jawatankuasa pemilih untuk kenaikan pangkat di Pejabat Pos supaya ianya akan dapat memuaskan kepada pekerja-pekerja di Jabatan Pos di masa yang akan datang. Kita tidak ambil kira bangsa dan agama tetapi kita suka bahawa kalaulah kenaikan pangkat di seluruh pejabat betul-betul disiasat dengan teliti dengan secara betul-betulan dan secara seimbang supaya pegawai-pegawai di seluruh jabatan khususnya di Jabatan Pos akan dapat bekerjasama di antara satu sama lain. Dan jika kenaikan pangkat tidak seimbang maka Jabatan Pos atau perancangan dalam Jabatan Pos, pemasangan telefon dengan secara moden tidak dapat dilaksanakan dengan sempurna dan orang ramai sentiasa menunggu permohonan mereka kadangkala hampir satu tahun dan apabila permohonan itu tidak dapat dilaksanakan pihak Jabatan Pos menyatakan menunggu arahan dari ibu pejabat di Kuching. Kadangkala jawapan tidak mencukupi manpower dan tidak mencukupi peruntukan wang yang diberikan kepada Pejabat Pos di Peringkat daerah.

Yang sebenarnya, Tuan Yang Dipertua, Kerajaan ada menyediakan peruntukan tiap-tiap tahun kepada Jabatan Pos dan juga manpower untuk memasang line dengan cara moden. Tetapi soalnya kerana tidak dapat kerjasama di antara satu sama lain, inilah menyebabkan kenaikan pangkat itu tidak seimbang kepada mereka. Ini yang sebenarnya, saya fikir oleh hal yang demikian saya sekali lagi merayu kepada Kerajaan Pusat supaya kenaikan pangkat di peringkat negeri khususnya di negeri Sarawak perlu disiasat dengan teliti. Saya berharap bahawa perkara yang saya bangkitkan di dalam Dewan yang mulia ini akan dapat diambil perhatian oleh Kementerian berkenaan dari masa ke semasa.

Selain daripada itu, Tuan Yang Dipertua, berhubung dengan Fasal 2 mengemukakan satu seksyen baru iaitu dalam seksyen 14B dalam Seksyen baru ini untuk memberi kuasa kepada Jabatan Pos untuk memperkenalkan satu jenis perkhidmatan telepos. Melalui perkhidmatan ini orang ramai juga boleh melalui Pejabat Pos menghantar dengan segera surat-surat dan secara sistem yang baru ini semua dokumen-dokumen juga dapat dihantar dari satu tempat ke satu tempat. Juga pindaan yang baru ini akan memberikan kemudahan-kemudahan khasnya kepada penduduk-penduduk di kawasan luar bandar kerana kita mahu surat-surat yang melalui Pejabat Pos akan dapat disegerakan. Begitu juga surat-surat di Pejabat Pos itu dihantar kepada semua penerima dengan secepat mungkin.

Saya sekali lagi bercakap menyokong Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta Pejabat Pos (Pindaan) 1983.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh:
Yang Berhormat dari Ipoh.

4.41 ptg.

Tuan Peter Chin Gan Oon (Ipoh):
Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana membentangkan suatu Akta untuk meminda Akta Pejabat Pos 1947.

Pindaan ini akan membentangkan satu perkhidmatan baru yang dapat dihantar dengan segera semua facsimile dari satu tempat ke satu tempat.

Tuan Yang Dipertua, kita boleh berkata dengan bangganya iaitu negara kita telah sampai ke era komunikasi moden sebagai yang terdapat di negara-negara maju.

Saya boleh lihat implikasi-implikasi perkhidmatan begini kepada ahli-ahli perniagaan dan ini akan mendekatkan Kuala Lumpur ke imej sebuah bandaraya antarabangsa.

Saya suka mengambil peluang ini untuk mengetahui sama ada perkhidmatan ini hanya didapati di beberapa pejabat pos di ibukota sahaja atau di semua kota-kota negeri di mana ada Pejabat Pos Besar.

Saya menyokong sepenuhnya negara kita memodenkan sistem komunikasinya, tetapi sedih dikatakan dalam banyak perkara begini komunikasi moden hanya dihadkan kepada warganegara di Kuala Lumpur untuk menikmatinya, contohnya ialah sistem mendail terus antarabangsa yang sehingga hari ini masih belum terdapat di kawasan Ipoh walaupun ianya sudah pun diperkenalkan sedikit masa lalu di Kuala Lumpur.

Saya dapati bahawa usaha-usaha Kerajaan untuk membawa industri-industri ke kawasan-kawasan dan bandar-bandar yang kurang maju di negara ini adalah kadangkala tidak dibantu oleh perkhidmatan infrastruktur untuk industri-industri begini supaya menjayakan dasar ini.

Salah satu tujuan untuk tidak memusatkan industri di satu tempat adalah mengekalkan penghijrahan ke Kuala Lumpur pada satu paras yang boleh dikawal, tetapi dasar ini akan gagal jika semua Kementerian tidak menyokong dasar ini 100%. Industri-industri tidak akan didirikan di lain-lain bandar walaupun diberikan galakan-galakan ekonomi jika komunikasi dalam segala bentuk buruk.

Tuan Yang Dipertua, tadi saya ucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana memperkenalkan kemudahan-kemudahan moden yang mana adalah sebaik dengan yang terdapat di negara-negara maju. Walau bagaimanapun sedih dikatakan kemudahan-kemudahan desa seperti penghantaran mel dari satu bandar ke satu bandar yang lain masih mengamoil masa beberapa hari.

Saya tidak dapat faham kenapa hal ini begini, sebab kita sudah ada komunikasi jalan raya, keretapi dan kapal terbang yang baik. Perjalanan dari kebanyakan bandar-bandar besar di Semenanjung Malaysia ke Kuala Lumpur sudah boleh dibuat dalam masa kurang sehari. Oleh itu hubungan mel antara bandar-bandar tersebut dan Kuala Lumpur tidak patut mengambil masa lebih sehari sebanyak-banyaknya. Bukanlah satu jangkaan yang besar untuk mel yang dihantar di sebelah pagi dari pusat perniagaan ke satu bandar sampai ke pusat perniagaan Kuala Lumpur pada hari yang sama. Umpamanya saya telah menerima banyak aduan mengenai mel yang dihantar melalui perkhidmatan express khas di Ipoh awal di sebelah pagi sebelum jam 9.00 pagi yang tidak dapat sampai ke Kuala Lumpur menjelang jam 5.00 petang.

Tuan Yang Dipertua, saya harap Kementerian berkenaan dapat menyasat hal ini, sebab perkhidmatan

mel dalam negeri walaupun tidak sama menarik adalah sama penting dengan kemudahan-kemudahan pos moden.

Tuan Yang Dipertua, sebelum saya duduk, saya ingin melafazkan sokongan saya terhadap Akta untuk meminda Akta Pejabat Pos 1947.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh: Ahli Yang Berhormat dari Sungai Petani.

4.45 ptg.

Wan Zainab binti M. A. Bakar (Sungai Petani): Tuan Yang Dipertua, saya juga mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Tenaga, Telekom dan Pos di atas pindaan Akta Pejabat Pos 1947.

Tuan Yang Dipertua, saya berpendapat adalah wajar, tetapi bukan sahaja ke tempat-tempat yang besar ataupun pekan-pekan besar. Saya juga sungguh bersetuju kalau dibawa ke luar-luar bandar supaya kemudahan ini dapat digunakan oleh orang-orang kampung.

Tuan Yang Dipertua, pindaan ini adalah dibuat untuk mempercepatkan lagi Perkhidmatan Pos, janganlah pula dengan adanya perkhidmatan telepos yang kita hendak cepatkan kerja-kerja, baik pun surat ataupun telegram dan lain-lain urusan, tetapi lebih lambat lagi sampai ke tempat-tempat yang berkenaan, akibat daripada kurangnya kakitangan dan alat-alat kenderaan seperti motosikal dan van-van kecil.

Tuan Yang Dipertua, saya setuju dengan cadangan Yang Berhormat dari Pasir Puteh supaya jangan ditempatkan ramai wanita di satu-satu pejabat pos, tetapi dalam Perkhidmatan Pos ini pekerja wanitalah yang perlu kerana kerajinan dan tidak cerewet.

Masalah bersalin itu, Tuan Yang Dipertua, bukanlah kerana wanita, tetapi kerana lelaki juga (*Ketawa*). Apa kita hendak salahkan wanita, jadi perkara ini memang benar.

Kembali balik saya kepada Akta yang kita bincangkan ini, memanglah kita mengharapkan perkhidmatan yang lebih cepat dan memuaskan kepada rakyat supaya rakyat memberi kepercayaan kepada Perkhidmatan Pos. Misalnya ada yang berlaku di kawasan saya yang jauh sampai dahulu dan yang dekat pula sampai kemudian. Misalnya surat dari pekan Sungai Petani sampai ke Bakar Arang sehingga 2-3 hari baru sampai, tetapi surat yang dari Baling yang begitu jauh sampai dalam masa sehari.

Tuan Yang Dipertua, satu lagi yang saya suka menyentuh ialah tentang kakitangan di Pejabat Pos supaya mengamalkan semangat sopan-santun kepada pelanggan-pelanggan iaitu kepada orang ramai. Kadang-kadang mereka ini menengking atau bercakap kasar dengan orang ramai yang ingin mendapat perkhidmatannya. Sepatutnya mereka bercakap dengan suara lemah-lembut bagi menarik orang ramai mendampingi mereka terutama kepada orang-orang tua yang tidak tahu membaca dan menulis kerana orang-orang tua ini mudah tersentuh. Oleh itu, saya mengesyorkan kepada Kementerian ini menjalankan Kempen Mengamalkan Senyum Selalu.

Tuan Yang Dipertua, satu lagi perkara iaitu tentang kereta-kereta buruk pejabat pos jangan disimpan di kawasan pejabat pos. Ini memburukkan lagi pandangan.

Saya syorkan sepatutnya dilelong atau disimpan di tempat-tempat lain. Setakat ini sahaja dan saya menyokong.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh: Yang Berhormat dari Kepong.

4.48 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk membahaskan Rang Undang-undang ini yang membawa cadangan untuk mengenalkan sejenis Perkhidmatan Pos yang baru serta moden iaitu telepos.

Seperti yang dinyatakan perkhidmatan ini bertujuan menghantar dengan segera dengan cara sistem telekom salinan facsimile, dokumen-dokumen dari satu tempat ke satu tempat lain.

Saya tidak menolak sebarang usul yang boleh mendatangkan manfaat kepada rakyat, tetapi sekali lagi saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menyatakan pelbagai masalah berhubung dengan Perkhidmatan Pos. Sebelum kita melangkah ke tahap yang lebih sophisticated sepertimana yang telah disebutkan oleh beberapa orang Ahli-ahli Yang Berhormat tadi. Kali yang pertama saya bersetuju dengan mereka.

Di sini ingin saya menegaskan bahawa masalah-masalah perkhidmatan pos banyak yang belum diselesaikan di negara kita. Saya telah cuba membangkitkan hal-hal ini di dalam Dewan yang mulia ini pada mesyuarat yang lepas, akan tetapi kekurangan koram tidak membenarkan sungutan/rungutan Pejabat Pos ini dikemukakan di Dewan yang mulia ini kerana ada Ahli-ahli Yang Berhormat tidak berminat pada masa itu. Nampaknya minat itu sudah naik sekarang ini.

Tuan Yang Dipertua, kakitangan-kakitangan perkhidmatan pos yang merasakan priority rendah yang diberikan kepada perkhidmatan pos, mereka terpaksa mendengar sungutan dan rungutan orang ramai yang mengadu tentang kelemahan-kelemahan perkhidmatan pos, kebanyakannya telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi.

Saya ingin mengenalpastikan 3 masalah utama yang dialami di Pejabat-pejabat Pos di negara ini.

Pertama, adalah kekurangan kakitangan;

Kedua, kesesakan Pejabat-pejabat Pos; dan

Ketiga, keutamaan rendah yang diberikan oleh Kerajaan kepada perkhidmatan pos asas di negara ini.

Tuan Yang Dipertua, perkhidmatan pos di negara ini masih belum menggunakan mesin kesemuanya dan adalah tetap berbentuk manual. Saya berharap Timbalan Menteri boleh mengambil perhatian yang berat. Prestasi perkhidmatan pos hanya boleh dipertingkatkan dengan bilangan kakitangan serta Pejabat Pos yang lebih serta dilengkapi dengan mesin-mesin yang dapat mempercepatkan kerja-kerja asas serta merupakan pelaburan yang baik.

Adalah tidak adil bahawa dengan kekurangan kakitangan, Pejabat-pejabat Pos terpaksa menanggung beban Jabatan-jabatan yang lain dengan terlaksananya Pembayaran Bil Setempat. Jadi, kalau kita hendak melaksanakan perkhidmatan telepos, masalah kekurangan perkhidmatan pos ini terpaksa diselesaikan terlebih dahulu, janganlah adakan mesin untuk menghantarkan telepos itu tidak ada kakitangan yang boleh menggunakannya. Jadi sia-sia sahajalah rancangan ini.

Saya hendak menekankan bahawa masalah kekurangan perkhidmatan pos ini tidak boleh diselesaikan dengan hanya menambahkan bilangan peti-peti surat atau pengenalan pos bergerak kerana kesannya akan dirasakan oleh kakitangan-kakitangan di Pejabat Pos sendiri. Keadaan ini adalah nyata sekali di kawasan saya, Kepong. Terdapat 3 kawasan yang amat memerlukan perkhidmatan pos yang lebih baik. Di Fasa I, Taman Bukit Maluri yang sudah lebih setahun

dibuka serta mempunyai 1,078 rumah-tangga, kawasan ini tidak mempunyai satu peti surat pos atau apa-apa perkhidmatan pos bergerak. Fasa II, Taman itu akan dibuka lewat tahun ini bilamana keperluan untuk perkhidmatan pos akan lebih menekan. Di Kepong Bahru kira-kira 4,000 rumah-tangga hanya mempunyai 2 peti surat untuk menampung keseluruhan kawasan ini dan terdapat perkhidmatan pos bergerak sebanyak 3 kali seminggu, iaitu satu kali setengah jam sahaja yang juga meliputi kawasan Jinjang, Kepong dan Batu Caves. Seramai 120,000 orang di kawasan Kepong adalah mempunyai perkhidmatan hanya 4 Pejabat Pos sahaja. Apabila Pejabat-pejabat Pos ini ditemui dengan aduan-aduan, mereka pula merungut tentang masalah-masalah mereka sendiri sepertimana yang saya dan rakan-rakan saya di sini sebutkan tadi.

Cadangan telepos adalah baik tetapi apakah langkah-langkah yang telah atau akan diambil untuk menyelesaikan masalah-masalah ini. Kerajaan tidaklah patut melaksanakan projek-projek baru yang sebegini sophisticated tanpa menyelesaikan masalah-masalah lebih asas yang merumitkan beribu-ribu rakyat yang amat bergantung kepada perkhidmatan yang penting ini.

Saya difahamkan bahawa masalah kekurangan peti-peti surat pun tidak boleh diselesaikan kerana peti-peti ini yang dahulunya diimport dari United Kingdom, tidak dikeluarkan oleh Jepun atau Korea Selatan, dengan Dasar Memandang ke Timur itu tetapi peti-peti surat daripada Barat itu tidak dibuat di Timur. Inilah masalah Pandang ke Timur.

Masalah perkhidmatan pos seluruh negara juga tidak akan selesai dengan hanya mendirikan satu Ibu Pejabat yang moden. Kita perlu adakan satu Ibu Pejabat yang moden tetapi hanya langkah ini tidak dapat menyelesaikan

masalah ini. Pada masa yang sama dalih kekurangan kewangan untuk membina Pejabat-pejabat Pos yang amat dikehendaki tidak lagi boleh digunakan kerana pertamanya dalih ini pernah digunakan oleh pihak Kerajaan sebelum Kempen Jimat-Cermat dilancarkan.

Kedua, cadangan telepos ini juga akan melibatkan Kerajaan dalam perbelanjaan wang tambahan yang amaunnya tidak dapat ditentukan sekarang.

Saya berharap Kerajaan akan mengkaji sekali lagi prioritynya dan menumpukan perhatian di mana keperluan adalah paling menekan.

Sebelum melaksanakan rancangan telepos ini saya ingin mengetahui akan kemajuan rancangan-rancangan perkhidmatan pos seperti dicadangkan bagi jangka masa Rancangan Malaysia Keempat. Di bawahnya 116 pejabat pos, 37 pejabat pos gantian, pembinaan Institut Latihan Pos, yang setakat ini tidak didengar, 357 agensi pos dan 104 pejabat-pejabat pos bergerak adalah dicadangkan. Berapakah daripada projek-projek ini telah tercapai selain daripada pembinaan Ibu Pejabat Pos? Bagaimana pula dengan matlamat-matlamat jangka panjang yang berkehendakkan pembinaan suatu pejabat pos di semua kawasan dengan bilangan penduduk melebihi 3,000 orang dan suatu agensi pos di kawasan-kawasan dengan kepadatan penduduk 1,000 hingga 3,000 orang? Rancangan pos juga dikatakan bertujuan mencapai perkhidmatan postal delivery dalam masa 24 jam di antara bandar-bandar besar di Semenanjung dan 48 jam di antara bandar-bandar besar di Malaysia Timur. Prestasi rancangan ini juga tidak diketahui kerana kajian separuh penggal Rancangan Malaysia Keempat tidak dibentangkan pada masa ini.

Berbalik kepada sistem telepost pula, saya ingin mengetahui dari Menteri atau Timbalan Menteri berkenaan akan permintaan terhadap perkhidmatan ini yang disediakan. Adakah terdapat kakitangan-kakitangan terlatih yang cukup untuk mengerjakan mesin-mesin ini? Adakah apa-apa rancangan untuk mengkaji semula keperluan tenaga di pejabat-pejabat pos terutama sekali memandangkan kekurangan penggunaan alat-alat mesin untuk meringankan beban ke atas pekerja-pekerja?

Tuan Yang Dipertua, sekian, terima kasih.

5.03 ptg.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah (Padang Rengas): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk turut sama mengambil bahagian bagi membahaskan berkenaan dengan Rang Undang-undang meminda Akta Pos 1947 yang dinamakan Akta Pos (Pindaan) 1983.

Saya turut sama dengan rakan-rakan saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang telah berjaya membentangkan Akta Pindaan ini. Berdasarkan hujah-hujah yang telah diberikan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa kaedah telepos ini adalah merupakan suatu kaedah tambahan kepada rakyat di negeri ini di dalam membuat perhubungan di antara satu sama lain. Sama ada sebagai seorang awam atau ahli perdagangan dan sebagainya. Kaedah ini sudah pasti akan dapat dinikmati walaupun oleh sebahagian kecil rakyat di negara kita ini kerana ianya akan dibuat di pusat-pusat bandar yang besar di negara kita sahaja pada tahap permulaan ini. Namun demikian kita berharap Kerajaan akan sentiasa memberikan keadilan sosial kepada rakyat di

seluruh negara dengan cara membawa perkhidmatan ini dari semasa ke semasa ke bandar-bandar yang lain di seluruh negara dan juga di kawasan-kawasan perdesaan atau di luar bandar.

Berasaskan pindaan ini sudah pasti akan memberi beberapa faedah dan manfaat kepada rakyat dan negara dengan adanya sistem yang baharu ini sudah pasti akan menambahkan lagi peluang pekerjaan kepada rakyat di dalam negara kita ini. Ini sudah tentu akan dialu-alukan oleh mereka yang masih menganggur di dalam negara kita ini. Dan kita berharap berasaskan sistem yang baharu ini akan dapat membantu menyelesaikan masalah pengangguran negara yang menjadi masalah nasional pada masa ini.

Yang ketiganya sudah pasti akan dapat membantu mempertingkatkan imej negara di kalangan masyarakat antarabangsa menerusi sistem perhubungan yang baharu ini dan di samping itu juga akan dapat membantu memperkukuhkan kedudukan ekonomi negara kerana dengan menerusi sistem yang baharu ini pedagang-pedagang di dalam negeri dan di luar negeri akan dapat membuat perhubungan dengan cepat dan segera dalam urusan-urusan perniagaan mereka. Walaupun sistem ini adalah suatu sistem yang baik dan penting akan tetapi lebih penting lagi Kerajaan hendaklah memperkemaskinikan lagi perkhidmatan yang ada kepada orang ramai berhubung dengan sistem perkhidmatan pos yang ada sekarang ini.

Pertama sekali ialah perkhidmatan-perkhidmatan yang begitu popular di kalangan rakyat yang tinggal di pendalaman ialah perkhidmatan pos bergerak. Inilah salah satu kaedah Kerajaan menyelesaikan masalah rakyat, bukanlah seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat

dari Kepong membuat Pejabat Pos yang besar bukanlah cara yang sebenarnya untuk menyelesaikan masalah rakyat, saya bersetuju, tetapi sebenarnya Kerajaan sudah ada kaedah-kaedah menyelesaikan masalah dan di antaranya ialah pos bergerak. Rakyat yang tinggal di pendalaman sungguh-sungguh berterima kasih kepada Kerajaan dengan ada perkhidmatan pos bergerak ini bukan sahaja akan dapat membantu dan meringankan beban hidup mereka-mereka yang tinggal di pendalaman dan berjauhan dengan pejabat-pejabat pos akan tetapi dapat sama membantu, memimpin, mendidik dan mendorong rakyat yang tinggal di kawasan-kawasan luar bandar untuk memperkukuhkan sosio-ekonomi mereka menerusi amalan berjimat-cermat simpanan wang di dalam pejabat pos dan juga Amanah Saham Nasional.

Oleh sebab itu, perlulah pihak Jabatan ini memikirkan kalau boleh ditambah lagi bilangan kereta-kereta pos ini supaya perkhidmatan ini dapat diberi secara meluas dan dapat dinikmati secara langsung oleh rakyat terutama yang tinggal di kawasan-kawasan pendalaman yang ada mempunyai jalan-jalan masuk ke kampung-kampung yang dibuat oleh Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar.

Selain daripada itu, di antara perkhidmatan-perkhidmatan yang ada sekarang ini ialah pejabat-pejabat pos atau bangunan-bangunan pejabat pos yang hari ini perlulah dikaji dan kalau boleh mana-mana bangunan yang telah usang, yang telah lama perlulah diganti dengan bangunan-bangunan yang baharu selaras dengan sistem pembangunan pos yang moden di seluruh negara.

Dengan kita memberikan perhatian kepada pembinaan-pembinaan baru ini bukan sahaja akan meninggikan imej negara dari pandangan

masyarakat dunia yang telah sempat melancong ke negara kita untuk melihat bangunan-bangunan pejabat pos yang baru tetapi sebaliknya kalau mereka melihat pejabat-pejabat pos yang dibina sejak sebelum perang dunia yang kedua dahulu maka sudah tentulah akan memberikan satu gambaran yang tidak baik kepada pandangan masyarakat antarabangsa yang sempat melancong ke negara kita.

Umpamanya, pejabat pos yang saya maksudkan itu sebagai contoh Pejabat Pos Padang Rengas dalam kawasan saya, Pejabat Pos Lenggong, Pejabat Pos Keroh dalam Parlimen Gerik umpamanya, pejabat-pejabat pos yang didirikan sejak sebelum perang dunia kedua lagi. Dengan adanya bangunan-bangunan baru, saya rasa akan memberi satu inspirasi yang baru, tenaga yang baru, semangat yang baru kepada seluruh kakitangan yang berkhidmat di dalam pejabat pos itu sendiri. Mereka yang bekerja dalam pejabat-pejabat yang buruk itu kita haruslah menyedari bahawa mereka mempunyai perasaan, mereka juga manusia. Bagaimanakah perasaan mereka kalau melihat pejabat-pejabat lain tersergam indah dengan kelengkapan yang moden sedangkan pejabat-pejabat mereka lapuk. Jadi walau bagaimanapun, saya mengucapkan tahniah kepada pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan pejabat pos bangunan-bangunan lapuk itu kerana telah memberikan perkhidmatan yang baik, perkhidmatan yang cemerlang, tetapi kita sebagai manusia haruslah menyedari sekali lagi saya katakan bahawa mereka juga mempunyai perasaan. Oleh sebab itu, usaha membina pejabat pos baru itu mestilah diberi keutamaan di bawah Kementerian ini.

Di samping kita mendirikan pejabat atau bangunan yang baru, itu saya rasa barulah kita dapat melengkapi

jabatan pos di seluruh negara ini dengan kelengkapan-kelengkapan yang moden yang akan terus dapat memberikan perkhidmatannya secara yang lebih meluas kepada masyarakat di kawasan-kawasan luar bandar. Jika sekiranya keadaan ini tidak diberi perhatian oleh Kementerian ini, saya bimbang akan timbul satu sikap kepada rakyat di kawasan luar bandar menganggap bahawa Kerajaan yang memerintah ini mempunyai sikap pilih kasih, walaupun di bandar-bandar telah dibina dengan pejabat yang bagus, berbagai perkhidmatan yang boleh dinikmati oleh orang-orang dalam bandar. Kesimpulannya jurang perkhidmatan Kerajaan kepada masyarakat di dalam bandar dengan luar bandar itu semakin hari semakin jauh. Hari ini ada telegram dan hari ini kita hendak buat pula telepos sedangkan di luar bandar bangunannya pun belum diubah, jangankan hendak diadakan telegram, apatah lagi hendak kita masukkan telepos dan sebagainya.

Sebab itu, saya rasa pihak Kementerian ini akan memberi perhatian yang serius supaya jurang perkhidmatan Jabatan ini kepada rakyat di antara bandar dan luar bandar janganlah diperluaskan dan kalau boleh dipersempitkan lagi.

Yang ketiganya, memandangkan beban kerja di jabatan pos ini kian hari kian bertambah, berbagai tugas dari lain-lain jabatan telah diserapkan untuk dibuat oleh kakitangan di pejabat pos umpamanya Amanah Saham Nasional, membayar bil elektrik, bil air dan sebagainya seperti membayar gaji isteri-isteri tentera, ibu-ibu bapa tentera melalui pejabat pos juga. Oleh sebab itu adalah wajar, saya menyokong rakan-rakan saya yang lain supaya kakitangan di pejabat pos itu hendaklah diberi perhatian yang sewajarnya. Sekiranya tidak boleh, mungkin Yang Berhormat

Timbalan Menteri mengatakan sekarang ini dibekukan dengan sebab kemelesetan ekonomi negara, saya sedar, akan tetapi saya rasa barangkali boleh ditimbangkan untuk mencari kakitangan sementara yang boleh diberi tugas untuk berkhidmat di dalam pejabat-pejabat pos. Jadi dengan adanya kakitangan yang cukup ini maka Perkhidmatan Pos ini akan dapat diberikan secara menyeluruh bukan sahaja kepada mereka yang berada dalam bandar-bandar besar tetapi juga kepada mereka yang tinggal di bandar-bandar kecil dan juga kawasan-kawasan pendalaman di kampung-kampung.

Jadi dengan itu, Tuan Yang Dipertua, saya menyokong dengan sepenuhnya Akta Pos (Pindaan) 1983.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh: Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang.

5.18 ptg.

Datin Paduka Zaleha binti Ismail (Tanjong Karang): Tuan Yang Dipertua, saya mengambil kesempatan mengucapkan tahniah atas kejayaan pejabat pos menambah khidmat telepos selain daripada khidmat-khidmat yang lain yang telah diberikan yang sedia ada, misalnya memberikan khidmat-khidmat membantu agensi-agensi Kerajaan yang lain iaitu seperti Lembaga Urusan dan Tabung Haji, Amanah Saham Nasional dan juga lain-lain seperti yang telah disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas.

Perkhidmatan Pos adalah suatu perkhidmatan penting kepada orang ramai yang dapat menghubungkan orang ramai antara satu dengan lain, antara Kerajaan dengan rakyat dan antara jabatan dengan jabatan dan seterusnya. Pendek kata, Perkhidmatan Pos adalah alat

perhubungan atau alat komunikasi yang penting di seluruh negara.

Bagi mereka yang tinggal di bandar-bandar, orang ramai mempunyai sistem perkhidmatan telegraf, telefon dan lain-lain dan rakyat di luar bandar tidak menikmati khidmat-khidmat ini, mereka hanya bergantung kepada Perkhidmatan Pos. Oleh yang demikian apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas tadi iaitu supaya tidak ada diskriminasi atau perbezaan di antara Perkhidmatan Pos di luar bandar dan bagi mereka yang di dalam bandar mestilah diwujudkan dan saya menyokong. Oleh kerana perkhidmatan itu begitu penting, maka Perkhidmatan Pos mestilah cekap. Kebelakangan ini ternyata bahawa Perkhidmatan Pos agak ada lembab sedikit. Surat-surat dari satu daerah ke daerah lain dalam sebuah negeri, Selangor sahaja misalnya mengambil masa sehingga 5 hari baru sampai. Ini sangat dikesalkan kerana ada urusan-urusan penting, misalnya penangguhan mesyuarat oleh Jabatan-jabatan Kerajaan, pindaan tarikh-tarikh mesyuarat dan lain-lain dan juga yang lebih penting lagi kepada rakyat iaitu panggilan temuduga pekerjaan dan lain-lain urusan surat-menyurat kadang-kadang lambat sampai. Ataupun kalau sampai sehari sebelum tarikh temuduga seperti Yang Berhormat Timbalan Menteri iaitu maklum mereka yang pergi temuduga, apa jenis temuduga sekalipun selalunya mencari Wakil Rakyat untuk mendapatkan surat-surat sokongan kerana lazimnya dalam surat panggilan ini memang dicatatkan diminta pula surat-surat sokongan daripada pihak-pihak yang tertentu. Jadi, ini sangatlah merumitkan bagi mereka yang hendak ditemuduga itu terutamanya mereka yang di luar bandar.

Pada pendapat saya salah satu sebab kelewatan ini berlaku ialah di luar bandar di mana tidak ada wakil-wakil

pos kebanyakannya posmen-posmen ini meletakkan surat di kedai-kedai. Sepatutnya bolehlah posmen itu pergi ke rumah-rumah kerana pengundi-pengundi dalam kawasan saya pandai juga memudahkan tugas-tugas posman. Mereka sungguhpun tidak ada nombor-nombor rumah tetapi mereka sendiri membuat peti-peti surat kecil yang merah diletak di depan rumah mereka masing-masing. Di kawasan saya itu nama-nama jalan tidak adalah, tetapi nama-nama parit ada, nama-nama taliair ada. Mereka ini tahu, semua jabatan ini tahu nama parit dan nama taliair dan peti surat kecil itu memang diletakkan di depan rumah mereka masing-masing di dalam sawah sekalipun, jadi ini memudahkan kerja posman.

Dengan meletakkan surat-surat di kedai kadangkala surat-surat itu hilang tidak sampai kepada orang yang dialamatkan dan yang ditujukan kerana ada juga manusia ini yang tidak bertanggungjawab, yang memusnahkan surat-surat kerana sebab-sebab tertentu.

Mengenai tanggungjawab ini pula, saya sukalah menegaskan supaya pejabat-pejabat pos dalam perkhidmatannya menjaga keselamatan barang-barang yang dihantarkan melalui pos, iaitu hendaklah menjamin keselamatan barang-barang ini sebagai satu tugas yang diamanahkan supaya sampai barang-barang ini kepada tempat yang dialamatkan. Saya menyentuh perkara ini kerana terdapat juga barang-barang hilang dalam pos terutama pada akhir atau awal tahun di mana kalaulah sesiapa mengirim dairy-dairy, kalendar-kalendar terutama yang cantik-cantik biasanya hilang dalam pos, tidak sampai kepada orang-orang yang ditujukan.

Satu perkara yang juga saya ingin menegur ialah mengenai kakitangan pejabat-pejabat pos. Orang ramai

faham bahawa mereka yang bertugas di pejabat pos ini yang berhadapan dengan orang ramai menghadapi berbagai masalah, menghadapi berbagai-bagai ragam manusia. Sepertimana banyaknya jenis manusia begitulah banyak masalah dan ragamnya.

Namun begitu, pada pendapat saya asas yang penting ialah mereka itu haruslah peramah. Kebanyakan mereka yang bertugas di kaunter itu, saya sendiri pergi ke pejabat pos saya dapati mereka ini hampir semuanya masam sahaja mukanya iaitu tidak mahu senyum. Tidak bolehkah mereka itu senyum sedikit. Rasa saya kalau yang muka manis, senyum yang manis itu akan menarik, orang penat berdiri menunggu pun dia tidak peduli. Dia tunggu juga kerana senyum yang manis yang ada di hadapan sana. Ini akan menyedapkan rasa orang ramai yang menggunakan perkhidmatan pos. Kalau mereka ini ditanya pula, ialah kita ini kadang-kadang tidak tahu juga. Saya sendiri pun kadang-kadang tidak tahu juga cara-cara hendak menggunakan satu-satu khidmat pos ini, hendak bertanya. Borang mana hendak digunakan. Jadi, bila ditanya, jawabnya garang macam menengking. Rasa saya ini tidak sesuaih bagi orang-orang yang berkhidmat dalam perkhidmatan yang penting seperti ini iaitu kakitangan Kerajaan yang dikehendaki bersih, cekap dan amanah. Menengking-nengking orang menjawab dengan garang kerana saya sendiri ada terkena. Maklumlah saya banyak tahun tidak pergi pejabat pos. Tiba-tiba satu hari itu pergi ke pejabat pos, tidak tahu pula hendak kena isi borang baru, maka kena marahlah saya. Jadi, orang ramai memang terpaksa bertanya terutama mereka yang di luar bandar, kadang-kadang mereka ini tidak erti membaca. Jadi, di sinilah saya merayu supaya kakitangan pejabat pos ini menolong orang ramai seboleh-bolehnya.

Oleh kerana pejabat pos ini terdapat di semua tempat di bandar-bandar besar, di pekan-pekan kecil dan juga di luar bandar dengan pejabat pos bergerak dan sebagainya dan sekarang ini hendak ditambah pula dengan telepos service, saya harap tidak usahlah tunggu lamalama, Yang Berhormat Timbalan Menteri hantarlah servis ini ke luar bandar secepat mungkin kerana ini adalah satu khidmat lagi yang boleh menambahkan kemudahan kepada rakyat kita terutamanya mereka yang di luar bandar dan lebih memudahkan lagilah wakil-wakil rakyat yang di luar bandar kerana ini adalah satu khidmat atau perkhidmatan tambahan. Akhir sekali, Tuan Yang Dipertua, sambil saya menyokong Rang Undang-undang ini, saya mintalah supaya khidmat pejabat pos ini akan lebih cekap dan peramah.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh:
Yang Berhormat dari Bagan Datok.

5.25 *ptg.*

Tuan Yahya bin Haji Zakaria (Bagan Datok): Tuan saya cuma bangun sebentar bersama-sama dengan rakan saya bagi mengucapkan tahniah serta syabas kepada Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos kerana telah membawa suatu Akta untuk meminda Akta Pejabat Pos Tahun 1947. Negara kita mencapai Kemerdekaan tahun 1957, Akta ini, Akta Tahun 1947. Ertinya pindaan ini 10 tahun atau 30 selepas Merdeka barulah kita hendak pinda. Walau macammanapun, tidak mengapalah ini barangkali sudah ditakdirkan Tuhan saya hadir di dalam Parlimen ini untuk menyokong kepada peruntukan Akta Pos ini.

Tuan Yang Dipertua, pula Timbalan Menteri yang mengemukakan pindaan ini saya rasa ini satu kesedaran kepada Kementerian beliau dan juga

kakitangan Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos kerana sejak akhir-akhir ini ataupun kebelakangan ini Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos telah banyak memberikan pembangunan yang begitu pesat juga rasa saya, sebagai contoh dalam kawasan saya sendiri sudah ada tiga bangunan pos, pejabat pos yang baru iaitu di Sungei Sumun, di Selekoh dan di Bagan Datok, semuanya besar-besar dan cuma ada satu, dua pejabat pos yang masih dalam rangka yang dicadangkan untuk dibuat baru. Ini menunjukkan bahawa Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos ini adalah menyedari bahawa kepentingan orang ramai ataupun rakyat khususnya rakyat luar bandar yang boleh dikatakan terus-terang boleh kita kata, kita faham rakyat memangnya menggunakan pejabat pos ini setiap hari ataupun dalam kehidupan mereka sehari-hari. Saya juga menyedari ataupun memahami bahawa kakitangan, pegawai-pegawai di pejabat pos juga sering berbincang dengan saya dan saya sendiri mendekati diri saya dengan mereka itu dan saya dapati bahawa banyak juga pengorbanan-pengorbanan yang dibuat oleh kakitangan ataupun pekerja-pekerja pejabat pos. Ada di antaranya kalau saya boleh katakan Ketua Pejabat Pos ataupun Ketua Kerani kalau jabatan-jabatan lain boleh bertolak daripada rumah umpamanya pukul 7.30 untuk sampai ke pejabat pukul 8.00, ada di antara pegawai-pegawai Pejabat Pos ini pukul 5.00 pagi sudah bertolak daripada rumah untuk sampai ke pejabat pos. Ada pula di antaranya kalau waktu makan tengah hari dan sebagainya kakitangan jabatan lain boleh meninggalkan kerja di pejabatnya kerana ada waktu makan tengahari (lunch) tetapi kakitangan pejabat pos tidak ada.

Selain daripada itu, untuk barangkali perhatian Yang Berhormat Timbalan Menteri dan juga Kerajaan

saya suka untuk menyampaikan perasaan yang disuarakan melalui wakil rakyat, melalui saya, iaitu pekerja-pekerja terutama sekali pekerja-pekerja laki-laki yang bekerja di pejabat pos tidak kira apa jawatannya sudah begitu lama meminta Kerajaan ataupun melalui wakil rakyat menyuarakan apakah tidak boleh kami yang bekerja di pejabat pos ini sewaktu bertugas pada hari Jumaat, iaitu pada waktu sembahyang Jumaat, apakah tidak boleh kami dilepaskan untuk menunaikan fardhu Jumaat, sesuai dengan penerapan agama Islam yang kita hendak terapkan di dalam pentadbiran Kerajaan. Jadi melalui suara di dalam Parlimen ini untuk melepaskan tugas saya supaya tidak ditanya di akhirat nanti, maka saya kemukakanlah perkara ini kepada Yang Berhormat Menteri dan Kerajaan. Terpulanglah kepada Kementerian yang berkenaan itu dan juga Kerajaan untuk melaksanakan perkara ini. Saya tidak akan bertanggungjawab kepada kakitangan Pejabat Pos yang tidak menunaikan Fardhu Jumaat.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada itu saya rasa Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos ini patutlah juga walaupun ada sedikit sebanyak sungutan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat dari Tanjung Karang tadi, saya juga bersetuju kerana kadang-kadang saya sendiri pun terkena juga waktu kita berbaris atau queue-up untuk mendapat sesuatu daripada Pejabat Pos, kadang-kadang maklumlah ada di antara pekerja itu barangkali apa yang berlaku di rumah dibawanya ke pejabat, memanglah keadaan muka mereka itu agaknya tidak begitu manis, ini kerana kerja mereka itu melayan orang setiap masa dan orang yang datang itu pula bermacam-macam ragam. Ada yang mengeluarkan kata-kata yang tidak harus dikeluarkannya. Apa yang paling penting saya rasa ialah kalau

sekiranya orang ramai ada menghargai pegawai-pegawai dan pegawai juga bekerjasama dengan orang ramai tentulah perkara masa muka yang berlaku semasa orang ramai menggunakan Pejabat Pos ini tidak akan berlaku.

Tuan Yang Dipertua, saya rasa itulah perkara yang penting yang teringat kepada saya untuk saya memberi ucapan bagi menyokong pindaan Akta Pejabat Pos, 1983 ini.

Dr Abdul Hamid bin Pawanteh: Saya jemput Timbalan Menteri berkenaan menjawab dan menggulung perbahasan Rang Undang-undang ini dalam bacaan kali yang kedua.

5.32 ptg.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin): Tuan Yang Dipertua, saya sungguh amat hairan dan terperanjat juga kerana begitu ramai Ahli-ahli Yang Berhormat dari parti Barisan Nasional yang telah mengambil bahagian di dalam membahaskan pindaan kepada Akta Pejabat Pos ini. Saya berasa gembira sekali kerana begitu ramai Ahli-ahli Yang Berhormat dari Barisan Nasional telah mengambil bahagian dalam perbincangan ini kerana ini menunjukkan dengan terang dan nyata bahawa Ahli-ahli Yang Berhormat dari Barisan Nasional begitu mengambil berat tentang perkhidmatan pos kerana perkhidmatan pos ini adalah merupakan suatu perkhidmatan yang mempunyai kaitan yang rapat dengan rakyat termasuklah rakyat di luar bandar.

Oleh itu, izinkan saya, Tuan Yang Dipertua, mengambil kesempatan ini mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih dan tahniah kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat terutama sekali yang datang dari parti Barisan

Nasional yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan ini. Izinkan saya juga mengambil kesempatan ini, Tuan Yang Dipertua, mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Ahli-ahli yang Berhormat yang telah memberi berbagai-bagai pujian kepada kakitangan-kakitangan perkhidmatan pos. Saya yakin dan percaya kata-kata manis Ahli-ahli Yang Berhormat demikian akan memberi suatu perangsang yang begitu hebat kepada kakitangan-kakitangan dan pegawai-pegawai di Jabatan Perkhidmatan Pos untuk meningkatkan lagi khidmat mereka untuk ianya menjadi lebih cemerlang dan produktiviti mereka dipertingkatkan lagi dari masa ke semasa. Dalam perkara ini izinkan saya mengucapkan terima kasih khusus kepada Yang Berhormat dari Jerantut dan juga Yang Berhormat dari Bagan Datok yang telah pun berucap sebentar tadi.

Tuan Yang Dipertua, sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum oleh sebab kemelesetan dan kemerosotan ekonomi dunia maka negara kita juga sedikit sebanyak mengalami kesan kemerosotan tersebut lantaran itu Kerajaan kita mempunyai pendapatan yang kurang daripada tahun-tahun sebelum berlakunya kemerosotan ekonomi. Oleh hal yang demikian Kementerian saya juga khusus pada perbincangan ini berkaitan dengan Jabatan Perkhidmatan Pos juga mengalami kekurangan kewangan untuk perbelanjaan pembangunan. Ini tidak bermakna bahawa projek-projek pembangunan langsung tidak ada tetapi projek-projek pembangunan yang dapat dibelanja dan dilaksanakan tidaklah banyak seperti di tahun-tahun sebelum berlakunya kemerosotan ekonomi.

Dalam pada itu bilangan Pos Bergerak akan ditambah, Pejabat-pejabat Pos yang lama itu akan

diperbaiki, Pejabat-pejabat Pos yang kecil itu akan diperbesarkan, Pejabat-pejabat Pos yang tidak ada akan dibina baru dan seterusnya. Tetapi apa yang saya hendak tekankan ialah bahawa bilangan projek-projek itu pada keseluruhannya adalah berkurangan jika dibandingkan dengan bilangan projek-projek pembangunan sebelum tahun kemerosotan ekonomi.

Sukalah saya mengambil kesempatan ini memberi sebagai contoh dan misalan seumpamanya di Padang Rengas. Suka saya memberitahu kepada Yang Berhormat dari Padang Rengas bahawa Kementerian akan membina sebuah Pejabat Pos yang baru di kawasan Padang Rengas.

Tuan Yang Dipertua, ada juga Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah berucap menyentuh berhubung dengan kelewatan-kelewatan perkhidmatan pos. Suka saya menyatakan di sini pada keseluruhannya perkhidmatan pos kita bolehlah kita beri pujian sepertimana yang telah disentuh oleh Ahli-ahli Yang Berhormat, tetapi memang saya akui ada kelemahan-kelemahan di sana sini. Tetapi pada keseluruhannya khidmat Jabatan Pos bolehlah diberikan satu pujian yang cemerlang. Dan saya akui kadangkala ada berlaku kelewatan di sana sini berhubung dengan sampainya surat-menyurat tetapi kadangkala kelewatan itu bukan disengajakan tetapi disebabkan oleh perkara-perkara yang mungkin tidak dapat dielakkan.

Sebagai contoh, Tuan Yang Dipertua, saya ambil suatu misalan berhubung dengan Pos Laju ataupun dengan izin, Express Post. Pos Laju ini adalah merupakan suatu khidmat untuk mempercepatkan penyampaian surat-menyurat tetapi khidmat ini dikaitkan dengan Jadual kapal terbang kerana surat itu dihantar dengan kapal terbang. Sehubungan dengan perkara

ini, amatlah penting bahawa surat yang kita hantar itu hendaklah dalam suatu waktu di mana surat itu dapat dihantar daripada Pejabat Pos kepada Lapangan Terbang untuk pesawat itu membawanya ke tempat destinasi. Jadi kalau kita mengepos surat kita itu sungguhpun kita membayar dengan bayaran yang tinggi melalui Pos Laju tetapi masa kita menghantar surat itu merupakan suatu masa yang lewat daripada waktu jadual penerbangan kapal terbang itu dan juga masa untuk menghantarkan surat itu daripada Pejabat Pos ke Lapangan Terbang, maka surat kita itu tidak dapat dihantar oleh Pejabat Pos melalui kapal terbang pada hari itu.

Maka kemungkinan surat itu dihantar kepada jadual penerbangan yang kemudiannya kalau ada dan tidak ada pada hari itu mungkin keesokan hari, iaitu sebelah pagi. Jadi sebab itulah pos laju ini pun kadangkala lewat, bukan kerana khidmatnya itu tidak baik tetapi masa kita menggunakan dan megepos surat itu tidak kena. Oleh hal yang demikian, Kementerian sekarang mengatur supaya kaunter-kaunter memberi nasihat kepada pihak yang hendak menghantar surat melalui pos laju kalau mereka hendak menghantar surat itu lepas daripada waktu yang surat mereka boleh dihantar melalui kapal terbang maka penjaga kaunter itu hendaklah menasihatkan kepada si penghantar itu bahawa lebih baik surat ini dihantar melalui pos laju pada hari esok kerana jadual kapal terbang sudah lewat. Tetapi kalau hendak hantar juga itu terserah kepada penghantarnya.

Jadi, dengan adanya penerangan itu daripada pihak kaunter mungkin rasa saya pihak penghantar ini tidak lagi berasa kurang puas hati kerana dia menghantar surat itu masanya lewat jadi suratnya datang lewat maka dia kurang puas hati. Kementerian akan mengambil tindakan ini supaya di

mana-mana juga kaunter di mana khidmat pos laju ini diberi kepada orang ramai maka pihak kaunter hendaklah memberi nasihat dan maklumat kepada si penghantar surat dari segi masa dia mengeposkan suratnya itu melalui pos laju.

Begitu juga tentang kadangkala surat-surat itu alamatnya kurang tepat, ada berlaku. Alamat surat itu kurang lengkap. Ini juga kadangkala surat itu sampai kepada pihak yang menerimanya dan ini tidak dapat hendak dibuat apa-apa oleh perkhidmatan pos tetapi surat itu akan sampai juga tetapi lewat sedikit kerana hendak mencari siapa-siapa kerana hendak menyampaikan surat itu kepada destinasi kerana kurang lengkap alamatnya. Itu boleh juga menyebabkan kelewatan surat sampai kepada pihak yang menerima.

Yang ketiga, kadangkala alamat itu memang tidak ada nombor. Maklumlah kadangkala di kampung manalah hendak ada rumah bernombor. Memang tidak ada. Nama sahaja dan kampung, berhenti itu sahajalah. Itulah cara dia hidup di kampung. Orang-orang kampung itu kenal-mengenal di antara satu sama lain, dia tidak kata sila datang rumah saya nombor sekian-sekian, jalan sekian-sekian. Tidak begitu. Cara hidup kampung mesra, tidak ada nombor rumah pun. Jadi apabila kita menghantar surat kepada mereka yang duduk di sesebuah kampung yang tidak ada nombor rumahnya, ini juga akan melewatkan sedikit surat itu sampai kepada pihak yang menerima, lebih-lebih lagi kalau yang menghantar surat itu orang baru, dia tidak kenal maka terpaksa dia bertanya dengan Ketua Kampungkah atau sesiapa atau meninggalkan sahaja surat itu kepada Ketua Kampung atau kepada sesiapa untuk disampaikan surat itu kepada si anu-si anu kerana tidak tahu di mana hendak dihantar surat ini kerana alamatnya tidak ada nombor dalam

surat itu. Jadi inilah kehidupan seharian. Bukan pula surat itu tidak sampai, insya Allah surat itu sampai cuma oleh sebab-sebab yang tidak dapat dielakkan maka kadangkala memang berlaku surat-surat ini lewat sedikit sampai kepada destinasi.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya menyentuh sedikit sebanyak di atas ucapan-ucapan yang telah dibuat oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat bermula dengan Yang Berhormat dari Batang Padang yang ada menyebut tentang soal uniform, baju seragam posmen. Sebenarnya semua posmen-posmen adalah dibekalkan dengan baju-baju uniform tetapi juga saya tidak menafikan mungkin ada kadangkadang berlaku sesuatu yang tidak dapat dielakkan maka kadangkala itu bajunya tidak dipakai pada hari itu, adalah sebab-sebabnya. Jadi itu kadangkala berlaku tetapi pada keseluruhannya boleh dikatakan jarang sekali posmen-posmen kita berkhidmat tanpa uniform mereka yang lengkap. Walau bagaimanapun saya ucapkan banyak-banyak terima kasih kepada Yang Berhormat dari Batang Padang itu kerana telah membangkitkan perkara ini dan Jabatan akan mengambil perhatian yang berat di atas aduannya dan perkara ini akan diselidiki kerana ianya berlaku di kawasan beliau iaitu di Batang Padang.

Yang kedua, beliau juga membangkitkan soal penggunaan basikal. Ini rasa tidak lagi digunakan kecuali di tempat-tempat yang mana basikal sahaja boleh digunakan. Memang ada tempat-tempat yang mana kereta atau van tidak boleh masuk dan mungkin basikal sahaja yang paling praktikal dan kalau itu keadaannya, maka basikallah digunakan. Tetapi pada keseluruhannya basikal memang tidak lagi digunakan kerana boleh dikatakan keseluruhan tempat adalah, dengan

izin, accessible, boleh dilalui dengan kenderaan sama ada van ataupun kereta.

Dalam perkara ini sukalah saya menyatakan, Tuan Yang Dipertua, bahawa di negara-negara membangun pun, ada sebuah negara membangun yang policemennya masih menggunakan basikal kerana itulah alat yang paling praktikal dan realistik bagi digunakan untuk melaksanakan tugas policemen itu. Maka dalam perkara ini juga samalah keadaannya dengan khidmat pos, kalau basikal yang paling sesuai untuk digunakan maka basikallah digunakan. Tetapi ini adalah merupakan keadaan-keadaan yang jarang-jarang dijumpai di negara kita.

(Tuan Yang Dipertua mempergunakan Mesyuarat)

Yang Berhormat dari Pasir Puteh pula telah membangkitkan satu perkara yang menarik perhatian saya berhubung dengan suatu khidmat pos yang dijalankan oleh sebuah bas, bas Budaya. Sukalah saya menyatakan di sini bahawa khidmat pos ini adalah merupakan satu monopoli atau privilege yang dilaksanakan oleh perkhidmatan pos dan lain-lain badan adalah tidak dibenarkan oleh undang-undang melaksanakan khidmat pos. Saya tidak tahulah sama ada bas Budaya ini menjalankan perkhidmatan pos tetapi sekiranya dia melaksanakan perkhidmatan pos maka itu adalah merupakan satu perbuatan yang melanggar undang-undang.

Walaupun saya berfikir walaupun ada bas-bas yang menghantar surat mungkin ia menghantar surat itu sampai ke tempat ia berhenti sahaja. Daripada tempat ia berhenti hendak menghantar kepada address itu saya tidak fikir khidmat itu boleh

dilaksanakan oleh sebuah transport company yang melaksanakan perkara ini. Kesimpulannya, Tuan Yang Dipertua, ialah bahawa khidmat yang dijalankan oleh badan-badan ini saya tidak fikir boleh setanding dengan khidmat cemerlang yang dilaksanakan oleh Jabatan Perkhidmatan Pos.

Yang Berhormat dari Batang Lupar pula, Tuan Yang Dipertua, ada membangkitkan satu kejadian yang agak menarik perhatian saya juga iaitu berhubung dengan seseorang yang tidak dapat menerima surat daftarnya oleh kerana nama di atas sampul surat ini dengan nama di Kad Pengenalannya berlainan.

Sesungguhnya contoh yang diberi oleh Yang Berhormat dari Batang Lupar itu menunjukkan betapa amanahnya kakitangan-kakitangan di Jabatan Perkhidmatan Pos dan amanah ini adalah sebenarnya untuk menjaga kepentingan mereka yang menghantar surat-surat berdaftar itu. Mungkin dalam perkara ini agaknya dia melewati sedikit batasannya kerana terlampau, dengan izin, strict langsung tidak mahu menggunakan budibicaranya. Itu saya bersetuju dengan Yang Berhormat daripada Batang Lupar, tetapi tindakan kakitangan Jabatan Perkhidmatan Pos itu menunjukkan bahawa ia begitu bertanggungjawab sekali untuk menjaga kepentingan penghantar surat berdaftar tadi, surat register kalaulah ia dengan sewenang-wenangnya menyampaikan sahaja surat-surat berdaftar itu sungguhpun nama ejaannya berlainan, maka itu lebih merbahaya kepada penghantar surat-surat berdaftar itu. Lebih-lebih lagi ini seorang anak yang menghantar surat kepada ayahnya, takkanlah seorang anak itu tidak tahu ejaan nama ayahnya. Jadi bila seorang anak itu menghantar surat kepada ayahnya ejaannya tidak betul, maka pihak kakitangan itu terus, dengan izin, suspect, ini mesti ada sesuatu yang

tidak betul, takkanlah anak silap eja nama ayahnya. Mungkin dia pun sudah berjaga, tetapi saya faham dan bersimpati dengan kes ini, mungkin agaknya pegawai itu begitu inflexible, dengan izin, di dalam menjalankan tugasnya, tetapi sepertimana saya tekankan, saya tegaskan ini cuma menunjukkan betapa tekunnya dan betapa bertanggungjawabnya dan betapa tinggi hemat serta betapa tinggi amanah pegawai-pegawai dan kakitangan Jabatan Pos di dalam mengendalikan tugas-tugas dan kerja-kerja mereka lebih banyak lagi dalam melayani surat-surat berdaftar.

Mengenai kenaikan pangkat pula yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Batang Lupar juga, sukalah saya menyatakan bahawa kenaikan pangkat dalam Jabatan Perkhidmatan Pos sepertimana juga di Jabatan-jabatan lain di dalam Kerajaan kita, tidak dipengaruhi oleh politik ataupun keturunan seseorang itu. Soal keturunan, soal politik adalah sama sekali tidak kena-mengena di dalam kriteria-kriteria pertimbangan kenaikan pangkat, dan sekiranya Yang Berhormat daripada Batang Lupar ada maklumat-maklumat yang boleh disampaikan kepada Kementerian, maka Kementerian bersedia menerima aduan-aduan itu dengan bukti-buktinya sekali dan insya Allah kita akan mengkaji dengan penuh teliti aduan-aduan dan maklumat-maklumat serta bukti-bukti yang disampaikan oleh Yang Berhormat kepada Kementerian kelak.

Tuan Yang Dipertua, berhubung pula dengan cadangan Yang Berhormat dari Sungai Petani supaya Jabatan Perkhidmatan Pos melaksanakan kempen "Senyum Selalu". Sebenarnya kempen semacam ini pernah diadakan di masa-masa yang lalu dan Jabatan Perkhidmatan Pos sentiasa mengkaji perkara ini, jika difikirkan masanya

sudah sampai keadaannya mendesak, keadaannya memerlukan kempen seperti itu, maka kempen itu akan dilaksanakan. Tetapi keadaan pada hari ini nampaknya pada keseluruhannya, khidmat kerani-kerani yang mengendalikan kaunter-kaunter itu pada keseluruhannya bolehlah kita katakan memuaskan, memang ada seorang dua yang agak kurang baik layanannya, mungkin oleh sebab yang tidak dapat dielakkan, tetapi itulah satu perkara human factor, dengan izin, istilah manusia. Tetapi bolehlah saya katakan di sini pada keseluruhannya pihak orang ramai puas hati dengan khidmat dan layanan setakat ini yang diberi oleh kerani-kerani yang mengendalikan kaunter-kaunter. Dalam pada itu sekiranya kajian-kajian itu menunjukkan bahawa kempen seperti yang dicadangkan oleh Yang Berhormat dari Sungai Petani itu perlu, maka insya Allah akan kita adakan sekali lagi kempen-kempen yang pernah kita laksanakan dari masa ke semasa.

Tuan Yang Dipertua, suka saya mengambil kesempatan ini untuk memberi penegasan seberapa kuat yang boleh bahawa khidmat baru telepos yang insya Allah akan dilaksanakan tidak bermakna bahawa kita akan mengurangkan khidmat-khidmat yang ada, yang sudah pun ada, malah Jabatan Perkhidmatan Pos akan terus mempertingkatkan khidmat-khidmat yang sudah pun berjalan pada hari ini. Urusniaga-urusniaga pejabat pos yang berjalan akan terus dipertingkatkan sama ada dari segi peningkatan prestasi ataupun produktiviti akan terus dipertingkatkan dari masa ke semasa.

Di sini suka saya mengambil kesempatan untuk menyentuh beberapa perkara di mana Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos akan mengambil beberapa

tindakan untuk memperbaiki lagi khidmat pos kita.

Yang pertama ialah bahawa Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos sedang mengkaji untuk mewujudkan suatu lagi jenis pejabat pos di negeri kita yang namanya belum diberi lagi, tetapi ia merupakan suatu pejabat pos di antara pejabat pos yang besar dengan wakil pos di antara dua itu akan kita wujudkan satu dengan izin, hybrid type—percantuman dua itu, akan kita cuba laksanakan. Satu lagi jenis khidmat pos namanya sepertimana yang telah saya nyatakan belum kita beri, tetapi untuk ini bolehlah kita katakan suatu auxiliary post office. Perkara ini sedang dikaji dan insya Allah kita akan cuba khidmat baru ini pada penghujung tahun ini, kita akan memulakan secara percubaan, jenis post office baru ini mungkin kita akan mula dengan keduakah di negara kita, tengok macam mana. Kalau projek kita itu mendatangkan hasil yang baik, menunjukkan bahawa ia dapat memberi khidmat yang baik meningkatkan lagi khidmat Jabatan Pos, insya Allah akan kita perkenalkan jenis post office baru ini pula kepada rakyat. Itu yang pertama.

Yang Kedua, Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos sedang membuat kajian yang paling terperinci berhubung dengan sistem pos kod kebangsaan, sistem pos kod kebangsaan ini akan menyeluruh di seluruh negara bukan sahaja di bandar-bandar, malah di seluruh pelusuk tanah air kita dan ini merupakan suatu eksais yang agak hebat dan besar dan memerlukan masa yang panjang.

Sistem Pos Kod Kebangsaan ini dengan Pos Kod itu sahaja, kalau kita sahaja, tidak memberi kekesanan yang banyak sangat kecuali ianya disertakan dengan mesin pengasihan (sorting out machine), mesin moden

yang boleh mengesan surat-surat dan mengasihnya melalui Pos Kod tadi. Kementerian akan mencadangkan kepada Kerajaan untuk membeli mesin ini. Insya Allah, sekiranya Kerajaan mempersetujui membeli mesin pengasih ini, maka mesin pengasih ini dengan Pos Kod Kebangsaan ini kedua-duanya berjalan serentak, maka insya Allah surat-menyurat akan sampai kepada pihak penerima dengan lebih cepat daripada yang ada pada hari ini. Perkara ini sedang dibuat kajian dan insya Allah perkara ini akan dapat dilaksanakan apabila mendapat persetujuan daripada Kerajaan.

Yang ketiga, sebagai contoh-contoh bagaimana Kementerian tidak meninggalkan khidmat yang ada, malah cuba menaikkan khidmat yang ada ini, iaitu memperkenalkan "auto machine", iaitu mana-mana kerja yang dibuat oleh manusia manual diperkenalkan alat-alat mesin itu. Seumpamanya dalam melaksanakan khidmat "one-stop agency" Kerajaan, yakni sekarang kaunter menerima bayaran elektrik, bayaran air, bermacam-macam bayaran, sekarang ini semuanya ditulis itu satu persatu secara manual, tidak lama lagi Kementerian akan membekalkan kepada Post Office yang kita kaji Post Office itu banyak kerja menerima bil-bil ini, kaunter-kaunter Post Office itu akan diperkenalkan dengan "receipting machine", mesin yang membuat resit. Apabila mesin ini dibekalkan, maka kerja-kerja kerani-kerani yang dibebankan dengan berbagai-bagai penerimaan bayaran akan dapat diringkankan. Pada mulanya jumlah yang tak banyak, sejumlah yang kecil akan dibeli dahulu, akan diperkenalkan di tempat-tempat yang kita dapat kenalpasti sebagai Pejabat Pos yang sibuk dengan kerja-kerja ini dan sekiranya kajian kita menunjukkan bahawa mesin-mesin itu dapat menolong meringankan beban

kakitangan-kakitangan kaunter itu, maka akan kita beli lagi alat-alat ini dan membekalkannya pula di tempat-tempat yang mana kita dapat kenalpasti sebagai Pejabat-pejabat Pos yang sibuk, yang penuh sesak dengan kerja-kerja penerimaan bil-bil setempat ini.

Itu tiga contoh, Tuan Yang Dipertua, dalam masa yang terhad ini dapat saya memberikan bagi membayangkan bahawa Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos tidak sama sekali meninggalkan atau mengeneipkan khidmat yang ada ini di samping kita memperkenalkan khidmat baru ini yang kita beri nama "Khidmat Telepos" ini, serentak kita mempermodenkan, memperbaiki khidmat Jabatan Pos. Di samping kita memperkenalkan telepos ini sebagai satu perkhidmatan yang baru, kita mempertingkatkan urusan dan khidmat yang ada dengan berbagai-bagai cara yang dapat saya beri contoh tiga sahaja tadi dalam jawapan yang terhad ini. Tetapi saya harap dengan contoh-contoh yang saya beri tadi dapat memberi dan membayangkan kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat yang telah pun memberi ucapan bahawa Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos tidak sama sekali akan meringan-ringankan khidmat pos yang lain di samping kita memperkenalkan khidmat baru dari masa ke masa dan pada kali ini memperkenalkan khidmat telepos kepada orang ramai.

Dalam perkara khidmat baru telepos ini suka saya menyatakan, Tuan Yang Dipertua, memanglah hasrat dan tujuan Kerajaan melalui Kementerian supaya khidmat ini diperluaskan kepada seluruh negara kita, bukan sahaja di bandar-bandar, memang menjadi hasrat Kerajaan supaya khidmat ini meliputi seluruh negara, tetapi sebagai permulaan Kementerian hendak tahu sama ada khidmat ini diterima atau tidak oleh

rakyat, adakah ia popular atau tidak. Jadi sebelum kita melengkapkan lebih banyak lagi Post Office dengan mesin facsimile ini, terlebih dahulu Kementerian hendak meyakinkan dirinya bahawa khidmat telepos ini dapat diterima, ianya disukai oleh rakyat, rakyat menggunakannya dan sekiranya perkara itu terbukti, insya Allah akan kita perluaskan khidmat itu peringkat demi peringkat supaya pada akhirnya ia akan meliputi seluruh negara kita. Kerana itulah buat permulaan sahaja beberapa Pejabat Pos Besar sahaja di negara kita akan dilengkapi dengan mesin ini untuk mendapatkan maklumat sepertimana yang saya nyatakan sebentar tadi.

Begitu juga dengan kos khidmat ini, Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos akan cuba mengenakan bayaran paling minima kepada kos khidmat ini. Sesungguhnya Jabatan Pos akan menyewa daripada Jabatan Telekom untuk melaksanakan projek ini kerana mesin ini adalah disambung kepada alat telekomunikasi yang dikendalikan oleh Jabatan Telekom dan Jabatan Telekom mengenakan sewa kepada mereka yang menggunakan talian mereka.

Sehubungan dengan ini Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos akan berunding dengan Jabatan Telekom supaya mengenakan sewa yang paling berpatutan kepada Jabatan Pos dalam khidmat telepos ini supaya kos yang kita kenakan kepada khidmat ini kepada orang ramai adalah merupakan kos yang paling berpatutan yang mana kita fikir boleh dibayar dan digunakan oleh orang ramai di dalam negara kita, tetapi berapakah harganya belum dapat saya berikan kerana perkara ini terpaksa dikaji dengan penuh teliti sebelum dapat diberi ketahui berapakah harga yang akan dikenakan bagi khidmat telepos ini.

Tuan Yang Dipertua, bagi menjawab soalan Yang Berhormat

dari Kepong dalam soal telepos ini, sukalah saya menyatakan bahawa khidmat telepos ini tidak akan menggunakan kakitangan-kakitangan pertambahan, malah kakitangan-kakitangan ataupun tenaga yang mengendalikan "Khidmat Pos Laju", tenaga itulah yang akan diserahkan bagi melaksanakan khidmat telepos yang akan diperkenalkan kepada orang ramai. Benar latihan-latihan perlu, tetapi latihan-latihan yang diperlukan ini tidaklah merupakan latihan yang panjang kerana alat-alat ataupun mesin-mesin ini tidaklah begitu susah sangat untuk dioperasikan dan Kementerian percaya dengan masa yang pendek kakitangan-kakitangan yang mengendalikan Bahagian Pos Laju ini dengan mudah dapat menguasai cara mana untuk menggunakan alat-alat mesin ini kelak di bawah tunjuk ajar pakar-pakar yang tertentu.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat-Yang Berhormat yang telah pun berucap banyak membangkitkan berbagai-bagai perkara, berbagai-bagai cadangan ada dikemukakan dan kesemua cadangan-cadangan dan idea-idea yang telah pun diberikan oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat itu telah pun ditulis oleh saya dan saya percaya Pegawai-pegawai Kementerian pun sama-sama telah mencatatkan segala-gala cadangan-cadangan dan pandangan-pandangan Yang Berhormat-Yang Berhormat dan insya Allah, segala cadangan-cadangan yang begitu membina yang telah pun diberikan oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini kesemuanya akan dikaji dan diberi perhatian oleh Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos.

Sungguhpun saya tidak menjawab keseluruhan daripada perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat, ini tidak bermakna bahawa cadangan-cadangan atau perkara-perkara itu diambil

ringan, sama sekali tidak. Bukanlah bermakna perkara-perkara yang saya tidak sentuh itu perkara tidak penting dan tidak diberi perhatian, malah semua apa juga yang telah disentuh oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat dalam ucapan Yang Berhormat-Yang Berhormat ada dicatat dan insya Allah akan diberi kajian yang teliti dan sekiranya boleh dan perlu, akan diambil tindakan yang sewajarnya.

Tuan Yang Dipertua, maka sekali lagi saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada semua Yang Berhormat-Yang Berhormat yang telah pun berucap dan telah memberi pandangan-pandangan dan pujian-pujian dan saya memberi perakuan di sini bahawa kakitangan-kakitangan Jabatan Perkhidmatan Pos akan melaksanakan kerja dan tanggungjawab mereka dengan penuh dedikasi, bekerja dengan bersungguh-sungguh sepertimana yang diamanahkan kepada mereka. Sekian.

Tuan Yang Dipertua: Terima kasih Timbalan Menteri, kita akan menanti hendak melihat apa dia High-breed Post Office.

Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PELABUHAN PULAU PINANG (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.13 ptg.

Dato Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya bangun bagi mengemukakan satu Rang Undang-undang yang bernama Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang (Pindaan) 1983 bagi bacaan kali kedua.

Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang tahun 1955. Pada masa ini Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang adalah tertakluk kepada Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang tahun 1955. Di dalam mesyuarat Dewan yang mulia ini dalam bulan Mac tahun ini Kementerian saya telah mengemukakan Rang Undang-undang Lembaga-lembaga Pelabuhan (Pindaan) 1983 yang telah pun diluluskan. Pindaan-pindaan itu hanya meliputi pelabuhan-pelabuhan Kelang, Johor dan Kuantan. Oleh kerana Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang adalah tertakluk kepada Akta yang berasingan, pindaan-pindaan yang dicadangkan ini adalah untuk menyelaraskan Undang-undang Pelabuhan, iaitu di antara pelabuhan Pulau Pinang dengan pelabuhan-pelabuhan yang lain.

Tuan Yang Dipertua, sejak pelaksanaan Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang dalam tahun

1955 tidak banyak pindaan-pindaan dilakukan. Kementerian saya dan pihak Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang telah mendapati bahawa terdapat beberapa perkara yang perlu dipinda bersesuaian dengan masa sekarang dan juga bagi mempertingkatkan prestasi pelabuhan itu. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, Pelabuhan Pulau Pinang kini adalah merupakan pelabuhan yang kedua besarnya di negara ini selepas Pelabuhan Kelang.

Dalam tahun 1982 jumlah tanej yang dikendalikan oleh pelabuhan itu adalah sebanyak 5.9 juta tan, iaitu merupakan 35% daripada jumlah tanej yang dikendalikan di semua pelabuhan di negara ini. Perkembangan pelabuhan ini dapat dilihat bahawa pada tahun 1960 sebanyak 3.5 juta tan telah dikendalikan dan jika dibandingkan dengan tanej pada tahun 1982 pertambahan adalah sebanyak 40%. Dari segi kontena pula dalam tahun yang sama, Pelabuhan Pulau Pinang telah menguruskan sebanyak 64,873 T.E. Us. Ini merupakan 29% dari jumlah T.E. Us yang diuruskan oleh semua pelabuhan. Di samping itu Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang mempunyai seramai 2,999 orang pegawai dan kakitangan sekarang ini. Ini merupakan pertambahan sebanyak 44% dari tahun 1960. Berdasarkan kepada perkembangan-perkembangan ini dan setelah mengkaji seluruh seksyen-seksyen di dalam Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang 1955, antara pindaan-pindaan penting yang dicadangkan dalam Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang (Pindaan) tahun 1983 adalah seperti berikut:

- (i) Pindaan kepada seksyen 18 (1) adalah bagi memperuntukkan kuasa kepada Pengerusi Pelabuhan bagi menguruskan perlantikan dan tindakan disiplin untuk kakitangan dalam

Kumpulan C dan D. Di dalam peruntukan yang ada sekarang ini, pihak Suruhanjaya sendiri adalah bertanggungjawab mengenai perlantikan dan disiplin kakitangan yang bergaji lebih dari \$500. Ini adalah didapati tidak sesuai lagi oleh kerana pendapatan kakitangan Suruhanjaya pada keseluruhannya bertambah sejak peraturan ini digubal dalam tahun 1955.

- (ii) Pindaan-pindaan yang dicadangkan bagi seksyen-seksyen 21 (2), 21 (3) (a) dan (b), 22 (2) (a) dan (b) dan juga seksyen 22 (3) adalah pindaan berhubung dengan peraturan-peraturan kewangan Suruhanjaya.

Di dalam pindaan-pindaan seksyen 21 (2), 21 (3) (a) dan (b) adalah dicadangkan kuasa-kuasa menandatangani kontrak diperuntukkan daripada Pengerusi Suruhanjaya kepada Pengurus Besar Pelabuhan. Tujuan pindaan-pindaan adalah untuk mengemaskan dan melicinkan pentadbiran kewangan. Had-had kontrak yang boleh ditandatangani oleh Pengurus Besar Pelabuhan telah juga dinaikkan kepada \$250,000 oleh kerana had kontrak yang ditetapkan pada tahun 1955 itu, iaitu sebanyak \$100,000 didapati tidak sesuai dengan kenaikan harga barang-barang dan inflasi sejak masa itu.

- (iii) pindaan kepada seksyen 24 (2) bertujuan membolehkan Suruhanjaya menetapkan tempoh bayaran balik pinjaman perumahan kepada pegawai-pegawai dan kakitangan. Pada masa ini tempoh bayaran balik pinjaman perumahan adalah dihadkan kepada 21 tahun dari tarikh pinjaman itu

diperbuat. Pindaan yang dicadangkan akan membolehkan Suruhanjaya membuat perubahan mengenai tempoh bayaran balik dari masa ke semasa tanpa memerlukan pindaan perundangan.

- (iv) pindaan kepada paragraf (h) seksyen 33 (1) bertujuan membolehkan pihak Lembaga mengenakan bayaran atas perkhidmatan yang diberikan kepada pengguna-pengguna pelabuhan. Pada masa ini bayaran yang boleh dikenakan adalah terhad kepada perkhidmatan yang diberi oleh Suruhanjaya kepada kapal-kapal, bot-bot ataupun barang-barang sahaja. Dengan pindaan ini, Suruhanjaya boleh mengenakan bayaran atas sebarang perkhidmatan yang diberikan olehnya; dan
- (v) peruntukan paragraf baru (h) dalam seksyen 66 (1) adalah bertujuan membolehkan Suruhanjaya membuat undang-undang kecil bagi mengawal lalu lintas di kawasan pelabuhan untuk menjamin keselamatan. Pada masa ini kawalan diperbuat secara pentadbiran sahaja dan didapati kurang memuaskan.

Tuan Yang Dipertua, perkara-perkara yang telah saya sebutkan ini adalah merupakan pindaan-pindaan yang penting yang dicadangkan dalam Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang, 1955. Beberapa pindaan lain telah juga dicadangkan yang mana pada keseluruhannya bertujuan untuk melicinkan pentadbiran dan meningkatkan lagi prestasi Pelabuhan Pulau Pinang. Saya juga ingin memaklumkan bahawa pindaan-pindaan ini tidak melibatkan Kerajaan apa-apa perbelanjaan.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Datuk William Lye Chee Hien): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah satu Akta untuk meminda Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang, 1955 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahaskan. Ahli dari Tanjong.

6.25 pfg.

Dr Koh Tsu Koon (Tanjong): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk turut membahaskan Rang Undang-undang untuk meminda Akta Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang.

Terlebih dahulu saya ingin memberi kepujian kepada Lembaga, para pentadbiran serta para pekerja Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang atas usaha dan sumbangan yang diberikan oleh mereka kepada perkembangan Pelabuhan Pulau Pinang. Boleh dikatakan bahawa pada beberapa tahun kebelakangan ini pengurusan Pelabuhan Pulau Pinang serta perkhidmatan-perkhidmatan Pelabuhan yang diberikan oleh Suruhanjaya ini pada amnya adalah memuaskan, sungguhpun kadangkala terdapat masalah-masalah kecil yang selepas komen-komen dari orang awam telah dapat diselesaikan.

Tuan Yang Dipertua, pada pendapat saya pindaan-pindaan yang dicadangkan itu pada amnya adalah kena pada masanya dan sudah tentu akan melicinkan proses pentadbiran Suruhanjaya Pelabuhan ini. Maka oleh itu pindaan-pindaan ini dialu-alukan. Akan tetapi saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan terhadap satu perkara kecil yang mungkin menimbulkan kekeliruan.

Perkara ini ialah mengenai jawatan Pengurus Besar yang disebut dalam Akta ibu dan juga disebut dalam Rang Undang-undang (Pindaan) ini. Sebenarnya mengikut pengetahuan saya dan juga mengikut Laporan-laporan Tahunan Suruhanjaya ini tidak disebut langsung jawatan Pengurus Besar ini. Dibalikinya disebut pula jawatan Ketua Pengarah (Director General). Saya berharap pihak yang berkenaan akan mengambil perhatian untuk menjelaskan sama Pengurus Besar ini ialah sama ada dari segi pangkat dan jawatannya dengan jawatan Ketua Pengarah supaya dapat mengelakkan apa-apa kekeliruan yang mungkin timbul.

Tuan Yang Dipertua, biarlah saya mengambil kesempatan ini untuk mengemukakan pandangan saya mengenai satu perkara yang ada berkaitan dengan Suruhanjaya Pulau Pinang. Pada tahun-tahun kebelakangan ini dan seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, kargo yang telah dikendalikan oleh Pelabuhan Pulau Pinang sama ada melalui kemudahan-kemudahan Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang sendiri ataupun kemudahan-kemudahan swasta telah berkembang dengan pesatnya. Perkembangan kargo adalah jauh lebih pesat kalau kita memandangkan bahawa jumlah kargo kontena yang dikendalikan pada tahun 1975 iaitu berjumlah 8,800 unit

(TEU's). Jumlah ini telah meningkat kepada 35,000 unit pada tahun 1979 dan 56,000 unit pada tahun 1981 dan seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi telah meningkat kepada 64,000 PEU pada tahun 1982 dan mengikut pengetahuan saya akan meningkat ke 80,000 unit pada tahun ini iaitu perkembangan hampir-hampir 10 kali ganda dalam tempoh 8 tahun.

Setahu saya kargo kontena ini sekarang dikendalikan oleh 2 buah pengkalan ataupun berth kontena di dermaga-dermaga Butterworth. Kedua-dua ini diubahsuaikan dari berth conventional atau pun berth biasa. Saya difahamkan bahawa keupayaan maksima (maximum capacity) kedua-dua berth kontena ini ialah 120,000 TEU tiap-tiap tahun. Maka kadar ini dijangka akan dicapai pada tahun 1986. Kalau kita membuat satu jangkaan bahawa kadar pertumbuhan akan berlangsung mengikut kadar yang biasa, maka ini bermakna bahawa berth-berth tambahan diperlukan selewat-lewatnya pada tahun 1986.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa sudah cukup.

Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, mesyuarat ditangguhkan pada 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.